

Przemówienie
Edwarda Gierka
wygłoszone
na VIII Plenum KC PZPR
zamieszczamy
na stronach 2, 3 i 4

GŁOS WIELKOPOLSKI

POZNAN
WTOREK
9
LUTEGO
1971

Wydanie AB/
Rok wyd. XXVII
Nr 33 (8386)
Cena 50 gr

VIII Plenum Komitetu Centralnego PZPR oceniło wydarzenia grudniowe i wytyczyło węzłowe zadania

VIII plenarne posiedzenie Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej zakończyło swoje obrady w niedzielę, 7 bm. W tym dniu kontynuowana była dyskusja nad pierwszym punktem porządku dziennego: ocena przebiegu wydarzeń grudniowych i aktualne zadania partii.

W pierwszym dniu obrad, w toku dyskusji, która przeciągnęła się do późnych godzin nocnych, zabrano głos 26 uczestników posiedzenia. Poza dyskusantami wymienionymi w poprzednim wydaniu „Głosu” uczestniczyli w niej:

członek KC, sekretarz KW PZPR w Katowicach — Zdzisław Grudzień, zastępca członka KC, przewodnicząca Krajowej Rady Kobiet — Maria Milczarek, zastępca członka KC, kierownik Zakładu Filozofii Centralnej Szkoły Partijnej przy KC — doc. Tadeusz Jaroszewski, członek KC, członek Rady Państwa — Ryszard Strzelecki, zastępca członka KC, wice-minister obrony narodowej, szef GZP WP — gen. dyw. Józef Urbanowicz, członek KC, I sekretarz KW PZPR w Bydgoszczy — Józef Majchrzak, członek KC, mistrz w Zakładach Mechanicznych „Ursus” — Ryszard Motyka, członek Biura Politycznego KC, prezes Rady Ministrów — Piotr Jaroszewicz, członek KC, brygadista z WSK Mielec — Marian Bednarczyk, członek KC,

brygadista z FSC Starachowice — Edmund Krawiec, członek KC, ślusarz Zakładów im. H. Cegielskiego w Poznaniu — Henryk Łukaszewski i członek KC, frezer z fabryki lokomotyw w Chrzanowie — Antoni Skwarek.

W drugim dniu obrad głos zabrali: członek KC, I sekretarz KW PZPR w Białymstoku — Arkadiusz Łaszewicz, zastępca członka KC, robotnik Fabryki Sprzętu Rolniczego, „Pionier” w Strzelcach Opolskich — Ryszard Jendryk, członek KC, I sekretarz KW PZPR w Lublinie — Władysław Kozdra, członek KC, prezes Spółdzielni Wydawniczej „Książka i Wiedza” — Stanisław Wronski, zastępca członka KC, przewodniczący ZG ZMS — Andrzej

Ponad 10 000 ton zboża otrzymujemy dziennie z ZSRR Z 2,5 mln ton sprowadzono już 600 000

Z dwóch i pół miliona ton zbóż, które w tym roku importujemy, w tym 2 mln ton ze Związku Radzieckiego otrzymaliśmy dotychczas już ponad 600 tys. ton. Obecnie, każdego dnia przez kilkanaście punktów granicznych, transportem kolejowym i morskim — Związek Radziecki dostarcza nam, w ramach zawartego kontraktu, przeciętnie ponad 10 tys. ton ziarna.

Równocześnie z ekipami przeładunkowymi na punktach odbioru pracują grupy specjalistów oceniających jakość ziarna, która, jak wykazały dotychczasowe badania, jest wysoka i w pełni odpowiada stawianym wymaganiom.

Wysoki import zbóż w tym roku konieczny jest z uwagi na niższe w ub. roku, na skutek wyjątkowo niekorzystnych warunków atmosferycznych, zbiory o przeszło 2,5 mln ton. Tak więc importem w tym roku w zasadzie uzupełniamy tylko niedobór własnych zbiorów, czyli ograniczamy go do niezbędnego minimum, biorąc pod uwagę, że importowaliśmy zboże także w latach znacznie lepszego urodzaju. To ograniczenie do minimum jest możliwe dzięki większym niż w poprzednich latach zbiorom ziemniaków (o ponad 3 mln ton) oraz traw i roślin pastewnych (o ok. 20 proc.), którymi w dużej mierze rolnicy zastępują pasze treściwe, a więc zbożowe w karmieniu zwierząt, zwłaszcza bydła.

Podjęmowane są środki zmierzające do ograniczenia do minimum importu zbóż. W tym celu zamierzamy się powiększyć w bieżącym 5-leciu obszar uprawy pszenicy przynajmniej o ok. 300 tys. ha i jednocześnie o ok. 700 tys. ha, a więc roślin zbożowych bardziej wydajnych, kosztem mniej plennych — żyta i owsa. Równocześnie wzrasta z roku na rok zaopatrzenie rolnictwa w ziarno siewne no

wych wysoko wydajnych odmian zbóż, jak również w nawozy mineralne mające nie małe znaczenie dla podnoszenia plonów. (PAP)

Pracowita niedziela w kraju

W niedzielę 7 bm. w całym kraju pracowali dodatkowo całe przedsiębiorstwa, poszczególne zmiany lub brygady. Sporo było dyskusji i rozmów wynikających z ogromnego zainteresowania problematyką dotyczącą się obrad VIII Plenum KC PZPR. Ale jednocześnie — dobrze wykorzystano każdą minutę przy maszynie i na placu budowy.

W stolicy pracowali kilkanaście największych fabryk, dając dodatkowe wyroby na rynek wewnętrzny i eksport. Załoga Zakładów Radziwiłłowskich dostarczyła 2 000 magnetofonów ZK-120; blisko 400 osób stawiało się do pracy w Odlewni Fabryki Samochodów Osobowych, a 700 — w Fabryce Wytrobów Pręczyńskich im. Świerczewskiego.

Od wczesnych godzin rannych pracował Wydział Przetwórstwa Wstępnego Szczecińskiego Kombinatoru Rybnego „Gryf”. Wyrażając swoje poparcie dla programu nowego kierownictwa partii wyprodukowano na potrzeby rynku dodatkowe wyroby. M. in. przebrano 21 ton śledzi solonych i wykonano 2,5 tys. słoików śledzi marynowanych.

W FSC w Lublinie w nocy z soboty na niedzielę pracowało na IV zmianie kilkaset osób z wydziału montażowego „Żuka”. Do pracy stawiały się również brygady z kuźni, odlewni, obróbki i skrawania. Wypracowane złotówki robotnicy przeznaczyli na cele społeczne.

Pracowały w niedzielę również załogi 40 kopalń węgla kamiennego w Zagłębiu Śląsko-Dąbrowskim. (PAP)

Na zdjęciu: w przerwie obrad. Od lewej W. Kruczek, E. Gierka, i P. Jaroszewicz.

CAF — Dąbrowski

Zabiński, zastępca członka KC, I sekretarz KW PZPR w Kielcach — Tadeusz Rudolf, członek KC, wicemarszałek Sejmu — Zenon Kliszko, członek KC, I sekretarz Warszawskiego Komitetu Wojewódzkiego PZPR — Henryk Szafranski, zastępca członka KC, wiceminister spraw wewnętrznych — gen. bryg. Tadeusz Pietrzak, zastępca członka KC, b. I sekretarz Komitetu Zakładowego PZPR Stocznia im. Lenina w Gdańsku — Jerzy Pienkowski, członek Biura Politycznego KC, przewodniczący Rady Państwa — Józef Cyrankiewicz, członek KC, wiceprezes Związku Literatów Polskich — Jerzy Putrament, członek Biura Politycznego, sekretarz KC — Mieczysław Moczar i zastępca członka Biura Politycznego KC, minister obrony narodowej, — gen. broni Wojciech Jaruzeński.

Łącznie w ciągu 2-dniowej dyskusji zabrano głos czterdzieści mówców. Inni uczestnicy plenum zgłosili swe przemówienia do protokołu.

Dokończenie na str. 2

Bilans strat w Belfaście

W nocy z niedzieli na poniedziałek pozorny spokój zapanował w Belfaście i Londonderry po niedzielnych gwałtownych starciach manifestantów z siłami policji i wojska.

W dzielnicy katolickiej Belfastu, 1 żołnierz brytyjski i jedna osoba cywilna odniosły lekkie rany. Kilka bomb eksplodowało w pobliżu granicy z Republiką Irlandzką. Bilans strat w wyniku sobotnich i niedzielnych zamieszek wynosi 10 zabitych i wielu rannych.

E. Muskie o budżecie USA

Edmund Muskie, amerykański senator demokracja ze stanu Maine w wywiadzie telewizyjnym stwierdził, że po raz pierwszy w ciągu ostatnich trzech lat budżet wojskowy Stanów Zjednoczonych znów się powiększył. Potępił on administrację Nixona za dalsze finansowanie kosztownych projektów wojskowych.

Prawo wyborcze dla kobiet

Kobiety szwajcarskie w wyniku referendum powszechnego przeprowadzonego w niedzielę na całym terytorium Szwajcarii, uży-

Z wtorku na środę wodowanie „Apollo”

Statek kosmiczny „Apollo-14” z trzema amerykańskimi lunonautami na pokładzie, o godz. 11.26 czasu warszawskiego minął umowny punkt, w którym przyciąganie Ziemi jest większe niż przyciąganie Księżyca. Statek znajdował się wówczas 259.923 km od Ziemi. Od tej chwili szybkość jego będzie systematycznie wzrastać aż do chwili wejścia na orbitę okołozemską. „Apollo-14” ma wodować około północy z wtorku na środę na Oceanie Spokojnym.

O godz. 12.23 czasu warszawskiego statek kosmiczny „Apollo-14” znajdował się w odległości 157.808 km od Księżyca i 255.543 km od Ziemi, do której się zbliża z szybkością 4.860 km na godzinę. (PAP)

Wyniki badań „Lunochoda”

Interesujące efekty analizy promieniowania

Agencja TASS zamieściła obszerny komentarz omawiający dotychczasowe wyniki badań Księżyca przy pomocy samobieżnego pojazdu sterowanego z Ziemi „Lunochod-1”.

Uzyskano interesujące rezultaty dotyczące promieniowania na trasie lotu na Księżyc, w przestrzeni okołoksiężycowej i na powierzchni Srebrnego Globu. Z pomocą teleskopu rentgenowskiego dokonano pomiarów intensywności i kątowego rozchodzenia się rentgenowskiego promieniowania kosmicznego i poszczególnych jego źródeł. Pomysłinie przeprowadzono doświadczenia w zakresie pomiaru odległości między Ziemią a Księżycem przy pomocy wiązki światła lasera odbitego od francuskiego zwierciadła laserowego, zainstalowanego na „Lunochodzie”.

Dostarczenie teleskopu rentgenowskiego na Księżyc można słusznie uważać za nowy etap w rozwoju astronomii pozaatmosferycznej.

Wstępne opracowanie wyników pomiarów świadczy, że obserwowano słabe źródła promieni Rentgena leżące poza płaszczyzną galaktyki.

PAP

10bm. - VI plenum NK ZSL

10 bm. odbędzie się w Warszawie VI plenarne posiedzenie Naczelnego Komitetu ZSL. Przedmiotem obrad będą sprawy organizacyjne, ocena sytuacji politycznej w stronictwie i na wsi oraz wytyczne kierunków dalszych działań. (PAP)

skąły czynne i bierne prawo wyborcze do parlamentu szwajcarskiego. Za przyznaniem kobietom prawa wyborczego głosowało 621.403 mężczyzn, zaś przeciwko wypowiedziało się 323.596 Szwajcarów.

H. Schmidt w Waszyngtonie

Minister obrony NRF Helmut Schmidt przybył w niedzielę wie-

PAP RADIO INF. WK. TEL. EFONEM
RADIO INF. WK. TEL. EFONEM PAP
INF. WK. TEL. EFONEM PAP
TEL. EFONEM PAP
PAP INF. WK. TEL. EFONEM PAP
RADIO INF. WK. TEL. EFONEM PAP

czorem do Waszyngtonu. Jego wizyta w Stanach Zjednoczonych potrwa dwa dni. Przybył on do USA na zaproszenie uniwersytetu Georgetown. Schmidt spotka się z szefem Pentagonu, Melvinem Lairdem.

Wybrki neofaszystów

W nocy z soboty na niedzielę, neofaszyści wypisali na frontowej ścianie jednego z teatrów zachodniobrytyjskich hasła wymierzone przeciwko NRD i innym państwom socjalistycznym. Napisy

Przy wsparciu artylerii amerykańskiej

Zmasowana inwazja na Laos wojsk południowowietnamskich

W zmasowanej inwazji na Laos, jaką podjęły w poniedziałek rano oddziały reżimu sajskiego, uczestniczy ok. 20 tys. żołnierzy. Wojska południowowietnamskie pozostaną w Laosie, jak twierdzą źródła sajskie, od 10 do 30 dni. Celem tych agresywnych działań jest przecięcie dróg, którymi płynęła pomoc dla ruchu narodowo-wyzwoleńczego w Indochinach.

Jak podają agencje zachodnie, wkroczenie oddziałów południowowietnamskich na terytorium Laosu poprzedził intensywny ostrzał artylerii amerykańskiej. Pewne jednostki południowowietnamskie zostały przerzucone do Laosu amerykańskimi helikopterami, pilotowanymi przez lotników USA.

Rząd amerykański przyznał w poniedziałek oficjalnie, że dokonano interwencji w Laosie i obłudnie utrzymywał, iż krok ten podjęto zgodnie z prawem do samoobrony. W specjalnym oświadczeniu ogłoszonym z tej okazji, Departament Stanu podał równocześnie, iż operacja ta ma mieć charakter ograniczony.

Paryskie kółka miarodajne oświadczyły w poniedziałek, że wynikiem interwencji oddziałów południowowietnamskich w Laosie, wspieranych przez lotnictwo amerykańskie będzie jedynie rozszerzenie i przedłużenie konfliktu indochińskiego. Obecna interwencja zadaje nowy cios neutralności Laosu.

Konserwatywny rząd W. Brytanii poparł natomiast inwazję wojsk reżimu seulskiego na Laos.

W sprawie Berlina Zach.

Kolejne spotkanie czterech ambasadorów

W poniedziałek odbyło się w Berlinie Zachodnim kolejne, 14 spotkanie ambasadorów czterech wielkich mocarstw aby omówić problem Berlina Zachodniego. Ambasadorzy „wielkiej czwórki”, obradowali w dawnym gmachu Sojuszników Rady Kontroli w dzielnicy Berlina Zachodniego Schoeneberg.

W centrum prasowym zakomunikowano oficjalnie, że obradom przewodniczył ambasador Francji w Bonn, Jean Sauvagnargues. Ponadto — w rozmowach dotyczących Berlina Zachodniego uczestniczą ambasador USA w Bonn Kenneth Rush, brytyjski ambasador w Bonn Roger Jackling oraz ambasador radziecki w NRD Piotr Abrasimow. (PAP)

były wykonane żółtą kredką i czerwoną farbą.

Trzęsienie ziemi w Toskanii

Prezydent Włoch Giuseppe Saragat i premier Emilio Colombo, przybyli w poniedziałek przed południem do Toskanii, którą nawiedziło w ub. sobotę przed południem trzęsienie ziemi. W wyniku trzęsienia stare, zabytkowe miasto zostało kompletnie zniszczone, 18 osób zginęło zaś ponad 200 odniosło rany. Prezydent Saragat w rozmowie z mieszkańcami Toskanii, zapewnił ich, że rząd doloży wszelkich starań, aby przeżyć im z pomocą.

Ćwiczenia w rejonie Arktyki

Rejon Arktyki stał się ostatnio terenem ćwiczeń jednostek armii kanadyjskiej, od czasu, gdy premier Kanady, Pierre Trudeau położył główny nacisk w swej polityce obronnej na ten rejon. Po raz pierwszy w ciągu ostatnich 10 lat jednostki morskie Kanady wpłynęły na północne wody pomiędzy wyspą Baffina a Grenlandią. Oddziały lądowe armii kanadyjskiej przeprowadzały równocześnie szereg operacji w ramach arktycznego programu ćwiczebnego.

os. Oznajmił to oficjalnie w poniedziałek rzecznik Foreign Office. Powiedział on, że rząd brytyjski „rozumie całkowicie reakcję Wietnamu Południowego”.

Do ambasady reżimu południowowietnamskiego w Waszyngtonie wtargnęła wczoraj grupa amerykańskich demonstrantów, żeby zaprotestować przeciwko inwazji na Laos. 6-osobowa delegacja antywojennej organizacji tzw. Komitetu Filadelfijskiego złożyła protest przeciwko inwazji na Laos. 6-osobowa delegacja antywojennej organizacji tzw. Komitetu Filadelfijskiego złożyła protest przeciwko inwazji na Laos. 6-osobowa delegacja antywojennej organizacji tzw. Komitetu Filadelfijskiego złożyła protest przeciwko inwazji na Laos.

Po propozycjach ZRA

Dzisiaj ogłoszenie odpowiedzi Izraela

W niedzielę odbyło się 4-godzinne posiedzenie rządu izraelskiego. Jak podają agencje zachodnie, podjęta została decyzja co do odpowiedzi Izraela na propozycję ZRA, zawartą w ostatnim przemówieniu prezydenta el-Sadata, w sprawie otwarcia Kanału Sueskiego dla żeglugi, w przypadku jeżeli Izrael dokona częściowego wycofania swoich wojsk ze wschodniego brzegu kanału. Jednakże decyzja ta nie została podana do wiadomości publicznej i jak pisał agencje, premier Izraela Golda Meir ogłosi ją dzisiaj na posiedzeniu parlamentu.

PAP

Prezydent Pompidou w Abidżanie

Prezydent Francji Georges Pompidou opuścił w niedzielę Dakar, stolicę Senegalu. Przybył on do Abidżanu, stolicy Wybrzeża Kości Słoniowej, która jest trzecim etapem jego podróży do pięciu krajów afrykańskich. (PAP)

Podpalono centralę SPD w Berlinie Zach.

W nocy z niedzieli na poniedziałek nieznanymi sprawcami podpalili biuro zachodniobrytyjskiego zarządu Partii Socjaldemokratycznej (SPD).

Według informacji przekazanych przez policję, sprawca wrzucił płonącą zapalniczkę do skrzynki na listy przy głównym wejściu, co wywołało pożar. (PAP)

Przygotowania do konferencji na temat środowiska człowieka

W poniedziałek rozpoczął obrady komitet przygotowawczy międzynarodowej konferencji ONZ poświęconej badaniom związanym ze środowiskiem naturalnym człowieka. W pracach komitetu uczestniczą przedstawiciele 27 państw. Konferencja ma się odbyć w roku przyszłym. (PAP)

LOGODA

9 bm. będzie zachmurzenie duże, miejscami opady deszczu, lub mżawki. Temperatura maksymalna od plus 1 st. na wschodzie do ok. plus 5 st. na zachodzie. Wiatry umiarkowane, na północy dość silne, zachodnie.

Istotne decyzje VIII Plenum KC PZPR

Dokończenie ze str. 1

Po zamknięciu dyskusji przemówienie wygłosił sekretarz KC PZPR Edward Gierka. (Tekst przemówienia na str. 2, 3 i 4).

VIII plenum podjęło uchwały:

UCHWAŁA VIII PLENUM KC PZPR

„Komitet Centralny

— aprobuje w całej rozciągłości ocenę wydarzeń grudniowych oraz zadania partii, nakreślone w dokumencie Biura Politycznego oraz w przemówieniu I sekretarza KC, tow. Edwarda Gierki;

— zaleca rządowi energiczne kontynuowanie, przy współudziale działaczy gospodarczych i ekspertów oraz w konsultacji z szerokim aktywnym społeczeństwem we wszystkich gałęziach gospodarki narodowej, prac nad dalszą konkretyzacją zadań bieżącego roku oraz całością planu 5-letniego;

— uznaje za celowe przypisać zwołanie VI zjazdu partii, który wytyczy perspektywę rozwoju kraju i wypracuje programowe kierunki dalszej budowy socjalizmu w warunkach demokracji socjalistycznej, zgodnie z interesami i dążeniami klasy robotniczej i narodu”.

Następnie przystąpiono do drugiego punktu porządku dziennego obejmującego sprawy organizacyjne.

Plenum przyjęło następujące uchwały:

Komitet Centralny PZPR ocenił przyczyny i przebieg wydarzeń grudniowych oraz rolę byłego I sekretarza KC PZPR, tow. Władysława Gomułka w

narastaniu przyczyn tych wydarzeń i w ich przebiegu.

Uznając dawne zasługi tow. Władysława Gomułka dla partii i kraju, Komitet Centralny uważa zarazem, iż poważne błędy w kierowaniu partią w ostatnich latach, które doprowadziły do osłabienia jej więzi ze społeczeństwem, do narastania nieprawidłowości w rozwoju ekonomiki, a wreszcie do otwartego kryzysu politycznego i niewłaściwych metod zastosowanych w toku tego kryzysu — czynią niemożliwym dalszy udział tow. Władysława Gomułka w pracach Komitetu Centralnego.

Uwzględniając jednakże nieobecność tow. Władysława Gomułka z powodu stanu zdrowia na VII plenum KC, jak i na obecnym plenum, Komitet Centralny postanawia zawiesić tow. Władysława Gomułka w prawach członka KC.

1. Komitet Centralny stwierdza, że tow. Zenon Kliszko — w ciągu swej działalności na stanowisku członka Biura Politycznego i członka KC wyrządził partii poważne szkody wskutek błędów, jakie popełnił w polityce kadrowej, na froncie ideologicznym, a także w innych dziedzinach działalności;

— w czasie wydarzeń grudniowych na Wybrzeżu wykazał brak poczucia rzeczywistości, a działając w sposób nieodpowiedzialny przyczynił się do zaostrzenia konfliktu z klasą robotniczą Trójmiasta;

— postanawia usunąć tow. Zenona Kliszka ze składu Komitetu Centralnego.

2. Komitet Centralny stwierdza, że tow. Bolesław Jaszczuk w ciągu swej działalności na stanowisku członka Biura

Politycznego i sekretarza KC odpowiedzialnego za politykę ekonomiczną

— w sposób niedopuszczalny i apodyktyczny ingerował bezpośrednio w działalność rządu i administracji gospodarczej; — przyczynił się do przeforsowania szeregu błędnych decyzji gospodarczych, które legły u podłoża wydarzeń grudniowych 1970 r.;

— postanawia usunąć tow. Bolesława Jaszczuka ze składu Komitetu Centralnego.

Komitet Centralny przyjął rezygnację tow. Antoniego Walszka z funkcji członka Komitetu Centralnego PZPR.

Plenum wybrało spośród członków KC PZPR w skład Komitetu Centralnego następujących towarzyszy:

— Ryszarda Jendrzej — operatora dźwigu Fabryki Sprzętu Rolniczego „Pionier” w Strzelcach Opolskich;

— Stanisława Kuzińskiego — kierownika Wydziału Przemysłu Lekkiego, Handlu i Budownictwa;

— Józefa Urbanowicza — gen. dywizji, szefa Głównego Zarządu Politycznego Wojska Polskiego, wiceministra obrony narodowej;

— Franciszka Wiśniewskiego — elektromontera - brygadzie z Stoczni Północnej w Gdańsku.

I sekretarz KC Edward Gierka odczytał list Stanisława Kocioka następującej treści:

Jako jeden z członków Biura Politycznego obecnych w czasie grudniowych wydarzeń na Wybrzeżu Gdańskim, nie zdolałem — w zakresie tej części politycznej odpowiedzialności, która na mnie spoczywała — zapobiec ich niemiernemu przebiegowi. W związku z tym, w poczuciu tej odpowiedzialności, czemu dawałem wyraz bezpośrednio po tych wydarzeniach, obecnie proszę Komitet Centralny o przyjęcie mojej rezygnacji z obowiązków czynnego członka Biura Politycznego i sekretarza KC.

Komitet Centralny przyjął rezygnację Stanisława Kocioka. Z kolei odczytany został list Ignacego Logi-Sowińskiego:

W związku z przejściem do innej pracy zwracam się z prośbą do Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej o zwolnienie mnie z pełnienia obowiązków członka Biura Politycznego.

Ponadto Komitet Centralny przyjął rezygnację Ignacego Logi-Sowińskiego z funkcji członka Biura Politycznego KC PZPR.

Materiały VIII Plenum Komitetu Centralnego PZPR będą opublikowane w organie teoretycznym KC, „Nowe Drogi”. (PAP)

Kontrola społeczna tematem obrad Prezydium WKZZ

Ocena funkcjonowania kontroli społecznej i najbliższe jej zamierzenia stanowiły temat wczorajszego posiedzenia Prezydium Wojewódzkiej Komisji Związków Zawodowych w Poznaniu.

W ub. roku 3860 kontrole społecznych dokonało lustracji blisko 9000 placówek handlu, gastronomii i usług, ujawniając w 4446 placówkach różnego rodzaju nieprawidłowości.

Problematyka kontroli społecznej w bież. roku ma objąć także zagadnienia, jak: zaopatrzenie i czas otwarcia placówek handlowych i usługowych (m. in. chodzi o zaopatrzenie w tanie gatunki wędlin i pieczywa), jakość i rozmiary usług świadczonych przez zakłady gastronomiczne na rzecz zakładów pracy, przy

Eksplozja ropy i gazu w Jugosławii

Od kilku dni na polach naftowych w pobliżu Kikindy (Banat, Jugosławia) toczy się walka z podziemnym „wulkanem”, z którego wydobywa się nieprzerwanie 60-metrowej wysokości strumień ropy i gazu. Dotychczasowe wysiłki onanowania sytuacji nie powiodły się, mimo że stosuje się w tej akcji najnowsze i najcięższe sprzęty. Zdolano tylko uratować kosztowne urządzenia stosowane przy wierceniu szyb naftowych. (PAP)

W więzi z ludźmi

Skrót przemówienia Edwarda Gierki na VIII Plenum KC PZPR

Głównym celem obecnego VIII plenarnego posiedzenia KC było dokonanie obiektywnej oceny sytuacji w okresie kryzysu grudniowego, ustalenie jego przyczyn, wypracowanie koniecznych wniosków oraz wytyczenie drogi dalszego rozwoju naszej ojczyzny.

Przygotowania do Plenum i jego przebieg potwierdzają, iż KC rozumie swoją odpowiedzialność i swoją rolę. Jest to oznaka dobrego początku.

VIII Plenum otwiera ważny okres w życiu naszej partii, w rozwoju kraju. Przed nami — wiele problemów ogromnej wagi. Główną rezerwę, którą partia i ojczyzna dysponują, stanowią ludzie — ich patriotyzm, ofiarność i talenty. Dzięki imy za pracę, cierpliwość i zaufanie. Zwracamy się do wszystkich o dalszą pomoc, o dalszy patriotyczny wysiłek.

20 grudnia 1970 roku, na VII Plenum KC dokonaliśmy ważnych zmian politycznych. Dokonaliśmy ich wtedy w trudnej sytuacji, w poczuciu najwyższej odpowiedzialności za losy kraju i sprawy socjalizmu. Położyliśmy w ten sposób kres tragicznym wydarzeniom na Wybrzeżu, które były głębokim wstrząsem dla partii, dla całego społeczeństwa. Odwróciliśmy niebezpieczny bieg wypadków. Rozładowaliśmy napięcie społeczne, które groziło nieobliczalnymi skutkami.

Wtedy, w grudniu, partia znalazła w sobie dość męstwa, by spojrzeć rzeczywistości w oczy i dość siły, by skierować kraj na drogę wyjścia z kryzysu. Obrzymia większość klasy robotniczej, ludzi pracy, wykazała dość poczucia obywatelskiej odpowiedzialności, politycznego rozsądku i dyscypliny społecznej, by wyjście takie stało się możliwe. Rozładowując napięcie, ograniczyliśmy szybko pole działania ośrodków wrogich socjalizmowi i naszej ojczyźnie.

Decyzje VII Plenum przyjęte zostały powszechnie z ulgą i poparciem.

Obecnie winni jesteśmy dać odpowiedź na pytania: Jakie były przyczyny tego kryzysu i jaki miał on charakter? Co należy zrobić i co jest możliwe do zrobienia w najbliższym czasie?

I. Kryzys grudniowy i jego główne przyczyny

Bezpośrednią przyczyną grudniowych wydarzeń była dokonana 12 grudnia podwyżka cen podstawowych artykułów spożywczych.

Kontrola społeczna tematem obrad Prezydium WKZZ

Ocena funkcjonowania kontroli społecznej i najbliższe jej zamierzenia stanowiły temat wczorajszego posiedzenia Prezydium Wojewódzkiej Komisji Związków Zawodowych w Poznaniu.

W ub. roku 3860 kontrole społecznych dokonało lustracji blisko 9000 placówek handlu, gastronomii i usług, ujawniając w 4446 placówkach różnego rodzaju nieprawidłowości.

Problematyka kontroli społecznej w bież. roku ma objąć także zagadnienia, jak: zaopatrzenie i czas otwarcia placówek handlowych i usługowych (m. in. chodzi o zaopatrzenie w tanie gatunki wędlin i pieczywa), jakość i rozmiary usług świadczonych przez zakłady gastronomiczne na rzecz zakładów pracy, przy

Deklaracja postępowych sił Urugwaju

W Montevideo odbyło się po niedziale pierwsze plenarne posiedzenie utworzonego w Urugwaju szerokiego frontu sił postępowych. Plenum wybrało tymczasowy komitet wykonawczy, w skład którego weszło 11 osób.

Tymczasowy komitet wykonawczy przyjął jednomyślnie deklarację, w której podkreśla się, że walka klasy robotniczej, młodzieży ze studentek i postępowych partii politycznych o gruntowne przeobrażenie kraju stała się podstawą powstania Frontu Jedności Narodowej.

Plenum nowo powstałego Frontu Jedności Narodowej — 4 komisje. Jedną z nich załoiło się opracowaniem programu walki z naporami oligarchii i latyfundiów, o sprawiedliwy podział dochodów. (PAP)

Do wybuchu doszło w miastach Wybrzeża. Robotniczy protest, który w dalszej fazie przekształcił się w tragiczne wydarzenia, zapoczątkowany został w Stoczni Gdańskiej i ogarnął przede wszystkim stocznie.

Wystąpienia gdańskich stoczników, podobnie jak w innych miastach Wybrzeża, miały początkowo spokojny charakter. Nie podjęto jednak szerszej rozmowy z robotnikami, nie zrobiono dostatecznego wysiłku, by napięcie rozładować. W rezultacie wydarzenia przeniosły się na ulice. Na ulicach zaś przekształciły się szybko w żywioł, którego uczestnicy robotniczej demonstracji nie chcieli, lecz opanować nie byli w stanie. Na fali demonstracji wypłynęły na ulice także elementy społeczne, które niosły zniszczenie i dokonywały pospolitego rabunku. Podpalono i zdemastowano 19 obiektów użyteczności publicznej, rozbito, obrabowano i podpalono 220 sklepów, zniszczono wiele sprzętu komunalnego i komunikacyjnego, spowodowano wiele innych szkód. Później sami robotnicy podjęli środki, by za pobiec dalszym zaburzeniom.

Tragedia wydarzeń na Wybrzeżu polegała przede wszystkim na tym, że nie podjęto skutecznych środków politycznych dla zlikwidowania napięcia. W ocenach sytuacji i praktycznych posunięciach ograniczono się, tylko i wyłącznie, do zastosowania siły. To zaś nie tylko nie przyniosło żadnego rozwiązania kryzysu, lecz przeciwnie — prowadziło do jego zaostrzenia, pogłębienia i rozszerzenia, groziło wręcz katastrofą.

Próby rozwiązania konfliktu z klasą robotniczą za pomocą siły — głęboko sprzeczne z zasadami socjalizmu — mogły do prowadzić jedynie do przelewu krwi, wykopać przepaść między władzą ludową i narodem oraz otworzyć pole dla działalności sił rzeczywistych reakcyjnych i antysocjalistycznych. Niestety, tak właśnie były decyzje kierownictwa, podjęte wbrew odczuciom ogromnej większości aktywu partyjnego, bez konsultacji z całym Biurem Politycznym, a nawet bez poinformowania Komitetu Centralnego, który obradował w dniu 14 grudnia, o sytuacji na Wybrzeżu.

Dramat sytuacji polegał na tym, że forsowano ocenę, iż wydarzenia te mają cechy kontrrewolucyjne. Przyjęcie takiego stanowiska byłoby nie tylko błędne, ale także katastrofalne w swoich skutkach.

Wystąpienia robotnicze na Wybrzeżu — a od nich się przebieg zaczęło — podobnie jak przejawy niezadowolonych w innych ośrodkach kraju, nie były wymierzone przeciwko socjalistycznemu ustrojowi i jego podstawowym założeniom. Klasa robotnicza, ludzie pracy, odrzucali zdecydowanie próby podważania im przez wrogi siły antysocjalistycznych hasel.

Takie było społeczne i polityczne tło, taki był charakter grudniowych wydarzeń. Na Wybrzeżu przybrały one tragiczny charakter. Zginęło w toku zajść oraz zmarło wskutek ran w szpitalach łącznie 45 osób. Rannych zostało łącznie 1.165 osób, w tym 564 osoby cywilne, 531 funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej i ORMO-wców, 70 żołnierzy i oficerów Wojska Polskiego. Spośród tej ogólnej liczby rannych, 153 osoby odniosły rany wskutek postrzałów.

Wszystko, co powinno być jeszcze wyjaśnione, będzie wyjaśnione. Zgodnie z decyzją plenum, Biuro Polityczne powoła w tym celu odpowiednią komisję. Rozumiemy społeczne odczucie tych wydarzeń, ból i troskę jaką wywołały, zwłaszcza wśród ludności Wybrzeża.

Jest rzeczą oczywistą, że źródło kryzysu grudniowego nie można upatrywać jedynie w rozgorzgnięciu spowodowanym podwyżką cen i sposobem jej przeprowadzenia.

Kryzys narastał od szeregu lat i miał głębsze przyczyny. Głównym jego źródłem było osłabienie i głębokie narusze-

nie koniecznej w naszym ustroju więzi między kierownictwem partii a klasą robotniczą i innymi warstwami ludzi pracy. Niezadowolenie z polityki gospodarczej i społecznej, ze sposobu kierowania sprawami partii i państwa przekształciło się w kryzys zaufania do kierownictwa partii i rządu. Dlatego kryzys grudniowy nazwać można przede wszystkim kryzysem zaufania. W takiej postaci narastał on również wśród członków partii, wśród jej aktywów, który coraz bardziej krytycznie odnosił się do polityki kierownictwa. Głosy krytyki były jednak traktowane jako mało istotne i odrzucane. Coraz bardziej nie rozumiano rzeczywistości społecznej i gospodarczej.

Nadrzędnym celem socjalistycznej ekonomiki i podstawowym założeniem polityki partii i ludowego państwa powinno być dążenie do coraz lepszego zaspokajania potrzeb społeczeństwa. Zasadniczym błędem w polityce kierownictwa partii i rządu w ostatnich latach było nieprzebrnięcie tej zasady w praktyce. Stąd brało się postępowanie z każdym rokiem coraz głębsze naruszanie społecznie niezbędnych proporcji między wzrostem produkcji środków produkcji a wzrostem produkcji środków konsumpcji. Co prawda, globalny fundusz płac i świadczeń zwiększał się z roku na rok, lecz przede wszystkim wskutek wzrostu liczby zatrudnionych. Natomiast przeciętne realne zarobki rosły minimalnie i bardzo powoli. W powszechnym odczuciu istniała stagnacja płac realnych, a w niektórych grupach pracowniczych doszło nawet do pewnego spadku realnych dochodów.

Stagnacji płac realnych i rosnącemu napięciu na rynku artykułów konsumpcyjnych towarzyszyło zaostrzenie się niektórych innych problemów społecznych. Dotyczy to zwłaszcza problemu mieszkaniowego.

Problem mieszkaniowy zaostriżł się zwłaszcza w ostatnich latach, w rezultacie wchodzenia w życie młodego pokolenia.

Niewłaściwy stosunek do spraw bytowych ludzi pracy rzutował także na politykę w innych kwestiach społecznych. W ciągu wielu lat np. drastycznie ograniczono inwestycje w służbie zdrowia.

Nie byłoby słusznego, a wręcz przeciwnie — szkodliwego, pomniejszanie dorobku pracy naszego narodu, dorobku polityki partii, uzyskanego w ciągu ostatnich lat. Jest on pokazy. Tak np. w ostatnim pięcioleciu stworzyliśmy nowe miejsca pracy dla około półtora miliona ludzi. Zbudowaliśmy wiele nowych zakładów przemysłowych. Urukowaliśmy produkcję licznych nowych wyrobów. Poważnie polepszył się stan technicznego wyposażenia rolnictwa. Zwiększyliśmy obroty naszego handlu zagranicznego. Otworzyliśmy nowe uniwersytety, rozszerzyliśmy poważnie szkolnictwo.

Niewątpliwym i wielkim osiągnięciem całego poprzedniego dziesięciolecia jest zbudowanie z funduszy społecznych przeszło 1300 nowych szkół — Pomników 1000-lecia Państwa Polskiego. Możemy się także poszczycić rozwojem nauki i wzbogaceniem kultury.

Naród nasz stworzył w tym okresie nowe wartości materialne i duchowe. Jednakże prawda jest również, że społeczne koszty rozwoju były w ostatnich latach za duże, zaś tempo wzrostu w wielu dziedzinach niedostateczne. W ostatniej pięcioletce nakłady inwestycyjne wzrosły o ok. 50 procent, podczas gdy przyrost dochodu narodowego wyniósł tylko 34 procent. Na zwiększenie się społecznych kosztów rozwoju wpłynęła nie tylko powolna realizacja inwestycji. Równie ważną, jeśli nie ważniejszą przyczyną było naruszenie proporcji między inwestycjami wymagającymi wysokich nakładów i powolnie rentującymi a inwestycjami tańszymi i szybciej rentującymi.

(Ciąg dalszy na str. 3)

Dla potrzeb nowoczesnego nauczania

Powstaje Ośrodek Doskonalenia Podręczników Szkolnych

Przy Państwowych Zakładach Wydawnictw Szkolnych powstaje Ośrodek Doskonalenia Podręczników, wydawanych przez tę instytucję w milionowych nakładach dla uczniów szkół podstawowych, liceów, a także dla innych szkół w zakresie przedmiotów ogólnokształcących. Jest to załazek instytutu, którego zadaniem będzie prowadzenie badań nad ulepszeniem podręczników, pełniejszym ich dostosowywaniem do możliwości ucznia i potrzeb nowoczesnego nauczania.

Instytucje takie, wyrastające z praktycznych potrzeb szkoły współczesnej, istnieją już prawie we wszystkich krajach socjalistycznych i mają za sobą znaczny dorobek.

Podręcznik szkolny, będący jednym z głównych instrumentów pracy ucznia, spełniać musi, zwłaszcza we współczesnej dobie ogromnego nasilenia informacji i potrzeb nowoczesności nauczania, szczególne wymagania. Od jego konstrukcji, właściwego doboru materiału, dostępności zawartych w nim treści, walorów dydaktyczno-wychowawczych — zależą w dużym stopniu wyniki nauczania, poziom i efektywność pracy szkoły. A na tym właśnie najbardziej nam obecnie zależy.

Prowadzone więc będą przez ośrodek sondowe obserwacje i badania nad podręcznikami znajdującymi się w użyciu. Badana będą

ich merytoryczna i metodyczna ich użyteczność. Na tej podstawie nowe wydania podręcznikowe będą weryfikowane i doskonalone. PAP

25 lat ORMO

Wydział Propagandy i Kultury KW PZPR w Poznaniu zorganizował wczoraj konferencję prasową na temat dorobku wojewódzkiej organizacji Ochrony Rezerwy Milicji Obywatelskiej i obchodów 25-lecia ORMO, które przypada 21 lutego br.

26 500 wielkopolskich ORMO-wców czci swoje święto przede wszystkim wzmocnionym, społecznym działaniem na rzecz ludu i porządku publicznego. Nadto podejmuje się szereg innych inicjatyw w ramach „Sztafety 25-lecia ORMO” — zobowiązano się wykonać czynny produkcyjny i prace społeczne wartości około 2 mln zł, rozwijać akcje honorowej krowiadawstwa oraz gromadzenia funduszy na odbudowę Zamku Królewskiego w Warszawie.

Odbiło się już sporo przedsięwzięć (narady dowódcze, imprezy, konkursy) ujętych w bogatym i długofalowym, programie obchodów jubileuszu ORMO. Obecnie rozpoczynają się uroczyste zbiórki, zebrania, wieczornice, akademie. 11 bm. w Pałacu Kultury odbędzie się spotkanie poznajskich ORMO-wców z przedstawicielami władz, które przekażą sztandar organizacyjny ufundowany przez Poznański Komitet FJN.

Najbardziej zasłużeni członkowie organizacji podczas jubileuszowych uroczystości otrzymają m. in. nowo ustanowione odznaczenia. Są to: medal pamiątkowy — „W społecznej służbie dla Polski Ludowej” — odznaczenie — „Zasłużonemu działaczowi ORMO” i medal pamiątkowy — „XXV lat ORMO w służbie społeczeństwu wielkopolskiemu”. (y)

Toto-Lotek

13, 33, 35, 46, 48, 49 (39)

Dzisiejszy serwis informacyjny opracował Jerzy Walasek.

GŁOS WIELKOPOLSKI 18 II 1971 Nr 33 (8386)

pracy — główne źródło siły partii

(Ciąg dalszy ze str. 2)

Osobnej analizy wymaga z pewnością ważny problem metod kierowania i zarządzania gospodarką. W ostatnich latach wysuwano w tym względzie niemało koncepcji. Rzecz jednak w tym, że sprawy te rozpatrywane były wycinkowo; że w rezultacie wprowadzane zmiany były nieskuteczne, a niektóre z nich wywoływały wręcz zamieszanie.

W ostatnich latach nastąpiło faktyczne osłabienie roli centralnego planowego kierownictwa gospodarką. W pracy Komisji Planowania, która powinna stanowić sztab gospodarczy rządu, wystąpiły poważne defekty. W praktyce Komisja Planowania wchodziła głęboko w sprawy operatywne, zajmowała się szczegółami. Traciła natomiast z pola widzenia długofalową strategię rozwoju. Wadliwemu stylowi i niewłaściwym metodom kierowania sprzyjała także pasywna postawa rządu.

Na całość gospodarczej i społecznej polityki w ostatnich latach szczególnie negatywny wpływ wywierał brak długofalowej koncepcji społeczno-ekonomicznego rozwoju kraju. Wysuwano coraz to nowe projekty zmian i posunięć, niedoświadczonych, jednostronnych lub wręcz błędnych, nie wytrzymujących konfrontacji z rzeczywistością.

Brak długofalowego programu powodował też społeczne odczucie braku perspektywy. Dołączało się do tego, nie zawsze uzasadnione, lecz niemniej silne poczucie, że kraj nasz jest wypychany w tempie rozwoju przez inne kraje.

Opracowaniu długofalowego programu rozwoju kraju, a także sprawie podniesienia roli Narodowego Planu Gospodarczego jako głównego narzędzia sterowania socjalistyczną gospodarką — musimy poświęcić szczególną uwagę.

W warunkach narastającego niezadowolenia społecznego, szczególnie trudna stawała się sytuacja partii. Kierownictwo, tracąc więź z partią, narzucało jej administracyjne metody działania. Tym założeńom coraz bardziej podporządkowana była także polityka kadrowa, która przynosiła w skutkach ograniczenie samodzielności i inicjatywy.

Wszystko to musiało prowadzić również do złych skutków w życiu ideologicznym. To właśnie na tle zaniedbań na niektórych odcinkach frontu ideologicznego rodziły się rewizjonistyczne pojęcia i poglądy na temat budownictwa socjalistycznego, roli partii i szeregu innych. Należy pamiętać zawsze, że rewizjonizm wyrastać i krzewić się może głównie w warunkach pustki w życiu ideologicznym. Dlatego równie ważną sprawą jak walka z rewizjonizmem, jest walka ze skostnieniem w życiu ideologicznym.

Metodą walki z rewizjonizmem nie może być prymitywizm, w którym myśli zastępują formułki — co prawda inne, ale także szkodliwe. Polityka partii powinna stwarzać warunki dla twórczego rozwoju myśli socjalistycznej, opartej na marksizmie-leninizmie i podejmującej ważne problemy współczesnego rozwoju społecznego.

Na V Zjeździe przyjęte zostały słuszne uchwały. Nie były one jednak realizowane.

Faktyczne przejęcie przez kierownictwo partii wielu funkcji, które powinny należeć do rządu, osłabiło i zniekształciło rolę kierownictwa politycznego. Zatarły zostały granice odpowiedzialności instytucji i osób. Zredukowano rolę Biura Politycznego, Sekretariatu i samego KC. W ich miejsce ukształtowało się tzw. ściśle kierownictwo, złożone z kilku osób.

Podczas grudniowych wydarzeń Biuro Polityczne zostało zwołane, pod naciskiem jego członków, dopiero w szóstym dniu, tj. 19 grudnia. To właśnie na tym posiedzeniu wysunięte zostały wnioski o konieczności zmiany kierownictwa, czego dokonaliśmy następnego dnia na VII Plenum.

Nie chodzi o to, by odpowiedzialnością za błędy obciążać działaczy, którzy odeszli, a zdejmować ją całkowicie z nas

wszystkich. Każdy z nas ponosi część odpowiedzialności za to, co było, chociaż z pewnością nie rozkłada się ona jednakowo.

Nie jest jeszcze możliwe danie pełnej, wszechstronnej oceny sytuacji w minionych latach, oceny polityki poprzedniego kierownictwa. Wymaga to większego dystansu czasu. Dotyczy to zwłaszcza oceny roli tow. Władysława Gomułki. Powinno to być oceną sprawiedliwą, a o taką pod naciskiem niedawnych wydarzeń, goryczy i bieżących kłopotów jest bardzo trudno. Nie umniejszając w niczym jego osobistych zasług oddanych partii i państwu stwierdzić musimy, że niestety gdzieś w połowie lat 60-tych, po IV Zjeździe, coraz bardziej zaczął dawać znać o sobie kryzys w kierowaniu partią i państwem.

Wszystkie przyczyny i źródła niedawnych wydarzeń, bez względu na ostrość ich oceny, sprowadzają się tylko i wyłącznie do odstępstw od prawidłowej politycznej linii partii, od leninowskich norm jej funkcjonowania. Oceniana z historycznej perspektywy losów naszego narodu — generalna linia budowy socjalizmu w Polsce pod kierownictwem partii, pozostaje bowiem linią słuszną i nienaruszalną.

Słuszną, zgodną z najbardziej żywotnymi interesami narodu polskiego polityką partii, a przede wszystkim nasze uczestnictwo we wspólnocie socjalistycznej — zapewniła pokój, bezpieczeństwo i rozwój ojczyzny.

Mamy wszelkie, wewnętrzne i zewnętrzne warunki dla pomyślnego budownictwa socjalistycznego, dla wysuwania śmiałego programu na przyszłość, dla umocnienia więzi i pogłębienia zaufania między partią i całym społeczeństwem.

Tę więź i to zaufanie będziemy umacniać. Nie słowami, lecz czynami. Będziemy — KC i cała partia — w tym kierunku jak najrzetelniej pracować.

II. Najpilniejsze zadania

Najważniejszym i najpilniejszym ze wszystkich zadań, przed jakimi obecnie stoimy, jest zapewnienie rozwoju produkcji i wzrostu wydajności pracy, a na tej podstawie — poprawy warunków bytu ludzi pracy, polepszenie sytuacji społecznej.

Bezpośrednio po VII Plenum postanowiliśmy przede wszystkim poprawić warunki materialne rodzin najniższej zarabiających i wielodzietnych, podnieść najniższe renty i emerytury. Przewidywaliśmy na ten cel 8 mld 600 mln zł. Równocześnie podjęliśmy decyzję o zamrożeniu na 2 lata detalicznych cen podstawowych artykułów żywnościowych. Równocześnie będziemy dążyć do stopniowego obniżania cen poszczególnych artykułów przemysłowych, w miarę zwiększania się ich produkcji i zmniejszenia jej kosztów. Postanowiliśmy także zdecydowanie przeciwdziałać tzw. ukrytemu wzrostowi cen towarów i usług.

Dokładamy wszelkich starań, aby zapewnić lepsze zaopatrzenie rynku w artykuły spożywcze i przemysłowe. Wydaje się, że pewna poprawa zaopatrzenia jest już odczuwalna. Dalsza może następować dopiero wraz ze wzrostem produkcji, ze zwiększeniem ilości towarów, którą będziemy mogli dysponować. Zdecydowaliśmy się w tym celu również na import niektórych artykułów. Jednakże bardziej wydajna i trwała poprawa całej sytuacji rynkowej zależy przede wszystkim od naszej własnej, krajowej produkcji.

Robimy również wszystko, żeby możliwie szybko podnieść produkcję mięsa i tuszyczów. Postanowiliśmy zwiększyć w tym roku import zbóż do 2,5 mln ton. 2 mln ton z tej ilości dostarcza nam Związek Radziecki, co jest poważną pomocą. Będziemy też mogli dać rolnikom dodatkowe ilości pasz treściwych — o 150 tys. ton więcej niż planowano. Dostarczymy wsi również o ćwierć mln ton więcej węgla, dzięki dodatkowej produkcji podjętej w czynie przez górników. Li-

czymy, że te i inne posunięcia, jakie jeszcze podejmiemy, dopomoga wsi w szybkim rozszerzeniu hodowli.

Będziemy podejmować nowe inwestycje w przemyśle konsumpcyjnym, zwłaszcza najpotrzebniejsze, oparte o przetwarzanie własnych surowców. W tym celu, podobnie jak w ogóle dla rozwoju różnych gałęzi gospodarki będziemy dążyć do zdobycia, na odpowiednich warunkach, kredytów zagranicznych. Gotowi jesteśmy również podejmować kooperację przemysłową w różnych dziedzinach produkcji.

Pilnego rozpatrzenia wymaga polityka rządu, a także władz terenowych, w kwestii usług i rozwoju rzemiosła. Na leży zapewnić właściwe warunki dla rozwoju rzemieślniczej działalności, przede wszystkim usługowej we wszystkich dziedzinach, służącej codziennym potrzebom ludzi.

Zdajemy sobie w pełni sprawę, że jeszcze bardzo licznym rodzinom w naszym kraju żyje się ciężko. Musimy wypracować program stopniowej poprawy sytuacji tych rodzin. Oznacza to jednak znów konieczność gromadzenia niezbędnych do tego środków materialnych.

Jeśli chodzi o zarobki, to ich wzrost w ostatnim 5-leciu był niedostateczny i sytuacja ta musi ulec zmianie. Dlatego też odrzuciliśmy przygotowane u nas przedłożenie nowego planu 5-letniego, przewidujące wzrost realnych płac zaledwie o 10 proc. Chcemy, aby wzrost realnych zarobków w tym okresie był znacznie wyższy. Dziś nie jesteśmy jeszcze w stanie powiedzieć, o ile będą one mogły wzrosnąć, gdyż wymaga to gruntownego rozpatrzenia i zmian w polityce gospodarczej na lata 1972-75.

Jeśli chodzi o cały system płac, opierać się on musi na zasadzie: każdemu według pracy. Płace, wysokość zarobków, muszą być uzależnione od kwalifikacji, od wkładu pracy każdego obywatela, od społecznej wartości jego pracy.

Równocześnie trzeba zapewnić właściwe proporcje między najniższymi a najwyższymi zarobkami. Zarobki kadry kierowniczej w przemyśle muszą odpowiadać jej rzeczywistym kwalifikacjom, wkładowi pracy i ciężarowi odpowiedzialności. Powinny one jednak opierać się na płacach stałych, nie zaś — jak to się dzieje dotychczas — na skomplikowanym systemie premii, który często rozmija się z celami, dla jakich został stworzony. Już obecnie premie powinny być rozdzielane bardziej sprawiedliwie. Rząd uregułuje te sprawy.

System bodźców materialnego zainteresowania, który miał wejść w życie z dniem 1 stycznia br., jako podstawa systemu płac w przemyśle, postanowiliśmy obecnie odłożyć. Były w nim zawarte pewne idee słuszne, ale w konkretnej swej postaci przewidywał on faktyczny ograniczenie wzrostu płac oraz redukcję zatrudnienia. Był on przy tym uciążliwy i

niejasny. Postanowiliśmy więc utrzymać obowiązujący do 1970 r. system płac wraz z funduszem zakładowym. Równocześnie zapewnimy w jego ramach właściwe wynagradzanie wyższej wydajności pracy.

Już w tym roku przeznaczymy sumę około 2,5 mld zł na wzrost zarobków z tytułu przyrostu wydajności pracy. Skorzystają z niej ci, którzy dawać będą większą produkcję w systemie pracy akordowej i pracy dniówkowej z premią. Musimy wypracować taki system płac, który będzie bardziej prosty i jasny. Wymaga to jednak pewnego czasu. Rzecz jasna, będziemy go opracowywać w konsultacji z załogami i specjalistami.

Drugi wielki problem socjalny, który musimy rozwiązywać szybciej i skuteczniej, to problem mieszkaniowy. Już w przyszłym roku nowe mieszkania powinno otrzymać o 15 tys. ro

prawo sytuacji kobiet pracujących. Pewną, wiemy, że jeszcze niewielką — ulgą jest dokonana już podwyżka dodatków rodzinnych.

Rozważamy i będziemy badać różne możliwości. Jedną z nich, bardzo ważną, jest możliwość przejścia kobiet, zwłaszcza w mniejszych zakładach, na pracę 4-godzinną. Zaproponowaliśmy rządowi, by w programie rozbudowy przemysłu spożywczego i lekkiego uwzględnić szerszą budowę takich zakładów, w których system 4-godzinnych zmian będzie w pełni możliwy. Chcemy wygospodarować środki na rozbudowę żłobków i przedszkoli, zwłaszcza dużych, międzyzakładowych, usytuowanych w osiedlach mieszkaniowych.

W pracy dla człowieka, dla zaspokojenia jego potrzeb materialnych leży podstawowy sens socjalistycznej ekonomiki. Według tego założenia będziemy prowadzić naszą politykę gospodarczą. Byłoby jednak błędne sprowadzanie życia indywidualnego i społecznego — jak to ma miejsce w krajach kapitalistycznych — wyłącznie do konsumpcji dóbr materialnych. Równie ważne w życiu każdego człowieka jest poczucie bezpieczeństwa socjalnego. Podkreślam to również dlatego, by zwrócić uwagę na bardzo ważne znaczenie dobrych, socjalistycznych, opartych na wzajemnym zaufaniu, szacunku i pomocy wzajemnej, stosunków międzyludzkich w zakładach pracy, w osiedlach, w organizacjach społecznych.

Trzeba także wziąć się energicznie za likwidację takich zjawisk, jak pogorszenie się dyscypliny społecznej, obniżenie autorytetu aparatu i ogniw władzy ludowej.

Opinia społeczna jest zaniepokojona zjawiskami chuligaństwa, pasywności, łapownictwa, nieuczciwego bogacenia się, braku poszanowania dla mienia społecznego itd. Potrzebny jest kompleksowy program walki o porządek, ład społeczny i dyscyplinę.

Obecnie potrzebujemy czasu na zgromadzenie dalszych środków, na uporządkowanie najpilniejszych spraw socjalnych. Mówimy otwarcie: Nie można się spodziewać już w najbliższym czasie zbyt dużo, a tym bardziej nie można wysuwać żądań i postulatów nierealnych, które niczego nie mogą przynieść prócz napięcia i rozkładu w naszym życiu. Rozważamy wszystkie sprawy społeczne i rzeczowe, a jednocześnie z największą troską o właściwe ich rozwiązanie.

III. Musimy wypracować strategię dalszego rozwoju

Sprawą niezwykle ważną jest opracowanie strategii dalszego rozwoju społeczno-gospodarczego. Zaproponujemy KC, by na jednym z plenarnych posiedzeń omówić zadania do roku 1975. Będziemy jednocześnie pracować nad programem rozwoju gospodarki do roku 1980.

Pod wieloma względami jest to w naszym rozwoju 10-lecie decydujące. Po pierwsze dlatego, że w tym czasie powinniśmy przejść w naszej gospodarce od rewolucji przemysłowej do rewolucji naukowo-technicznej. Po drugie dlatego, że w naszym kraju, właśnie w tym 10-leciu, wchodzi w dojrzałe życie najwyższa fala młodego, urodzonego po wojnie pokolenia. Po trzecie wreszcie dlatego, by zapewnić Polsce należną jej i godną pozycję w międzynarodowym podziale pracy.

Te długofalowe zadania, rzecz jasna, będziemy podejmować i realizować w ścisłej współpracy ze Związkiem Radzieckim i innymi braćmi krajami socjalistycznymi.

Oczywiście, nie jest jeszcze możliwe szersze przedstawienie zarysu długofalowej strategii rozwoju. Musimy podjąć problem warunków materialnych oraz inne sprawy związane z rozpoczęciem pracy przez młodych w różnych dziedzinach życia.

Możemy z pewnością liczyć na patriotyzm i ofiarność młodego pokolenia, na jego żarliwy związek z ideałami socjalizmu. Jednocześnie jednak musimy widzieć, iż to młode po-

Musimy dokonać technicznej rekonstrukcji szeregu gałęzi przemysłu. Przewidujemy podjęcie poważnych kompleksowych przedsięwzięć inwestycyjnych w przemyśle maszynowym, elektronicznym i elektrotechnicznym, hutniczym, chemicznym i lekkim.

W długofalowym rozwoju społeczno-ekonomicznym ważne miejsce zajmują sprawy wsi. Wydatny rozwój produkcji rolnej jest niezbędnym czynnikiem polepszenia warunków bytu ludności. Polityka partii przyniosła poważny rozwój tej produkcji. Podstawowe założenia tej polityki pozostają w mocy. Partia nasza we spół z ZSL będzie twórczo kontynuować dotychczasową linię w dziedzinie rolnictwa. Zwrócimy przede wszystkim uwagę na polepszenie obsługi rolników, by nie byli narażeni na biurokratyczne kłopoty w załatwianiu wszelkich spraw związanych z produkcją, sprzedażą i zakupami. Udzielimy pomocy kółkom rolniczym i spółdzielczości. Zwrócimy należytą uwagę na dalszy rozwój Państwowych Gospodarstw Rolnych. Należy zbadać możliwości stopniowego wprowadzenia powszechnego systemu ubezpieczeń społecznych na wsi.

Przywiązujemy również wielką wagę do przyspieszenia powszechnej motoryzacji. W tym zakresie sprawą kluczową jest uruchomienie masowej produkcji nowego małolitrażowego samochodu osobowego, który mógłby być dostępny dla możliwie szerokiej grup ludzi pracy. Do uruchomienia takiej produkcji przemysł nasz powinien się przygotować już w najbliższych latach.

Rozwój motoryzacji to oczywiście, także dalsza rozbudowa systemu dróg i zalepca usługowego. W najbliższych latach powinniśmy podjąć budowę autostrad, które związałyby główne ośrodki przemysłowe kraju.

Widzimy również celowość i pilność bardziej dynamicznego rozwoju systemu telekomunikacji.

Wielkim problemem jest przestrzenne zagospodarowanie kraju. Oczekujemy intensyfikacji pracy nad tymi problemami przez naukowców ze wszystkich zainteresowanych dziedzin.

Dla modernizacji systemu kierowania i zarządzania, Biuro Polityczne i rząd powołują zespół wybitnych specjalistów — teoretyków i praktyków z różnych dziedzin. Zespół ten powinien opracować całościową koncepcję systemu funkcjonowania gospodarki i etapów jej realizacji. Opracowanie i realizacja dojrzałych reform w funkcjonowaniu gospodarki i całego państwa jest podstawowym warunkiem naszego szybkiego marszu naprzód.

Wśród wielu innych ważnych spraw, które powinny być zawarte w długofalowym programie, widzimy również problem czasu pracy. W najbliższych latach będziemy tworzyć warunki materialne, techniczne i organizacyjne, które umożliwią stopniowe jego skracanie. Chcemy otworzyć perspektywę przejścia na pięciodniowy tydzień pracy.

IV. Sprawą kluczową — sprawa młodego pokolenia

Sprawą ważną jest właściwe rozwiązywanie problemów młodego pokolenia. Jest to nie tylko kwestia tworzenia nowych miejsc pracy, których w obecnym 5-leciu musimy zapewnić 1 mln 900 tys. Jest to przede wszystkim problem nakreślenia perspektywy dalszego socjalistycznego budownictwa i jego — młodego pokolenia — własnego w tym budownictwie udziału i perspektywy. Musimy podjąć problem warunków materialnych oraz inne sprawy związane z rozpoczęciem pracy przez młodych w różnych dziedzinach życia.

Możemy z pewnością liczyć na patriotyzm i ofiarność młodego pokolenia, na jego żarliwy związek z ideałami socjalizmu. Jednocześnie jednak musimy widzieć, iż to młode po-

Dokończenie na str. 4

Skrót przemówienia Edwarda Gierka

Dokończenie ze str. 3

kolenie poszukuje swojej perspektywy życiowej, chce wiedzieć, jak ona wygląda. Wrócimy do tych spraw na specjalnym posiedzeniu KC m. in. w oparciu o sprawozdanie specjalistów z różnych dziedzin życia.

Przystąpimy do opracowania zmian w systemie oświaty w Polsce. Jego podstawowym założeniem powinno być dojsie jeszcze w tym dziesięcioleciu do powszechności średniego wykształcenia. Należy również uwzględnić konieczność dalszej rozbudowy szkolnictwa wyższego.

V. Rozwój demokracji socjalistycznej — warunek szybszego postępu

Dalszy rozwój budownictwa socjalistycznego w Polsce jest nierozłączny od rozwoju demokracji socjalistycznej. Jesteśmy przekonani, że rozwój socjalistycznej demokracji wyzwoli aktywność społeczną i umacniać będzie jedność narodu.

Z pewnością wielką wagę w funkcjonowaniu naszego systemu społecznego mają związki zawodowe. Podstawowym ich zadaniem powinna być troska o warunki pracy, o sprawy socjalne, o właściwe stosunki międzyludzkie w zakładach. Równolegle z tym, związki zawodowe winny tworzyć atmosferę sprzyjającą wzrostowi wydajności pracy. Związki zawodowe powinny aktywnie współuczestniczyć w realizacji społeczno - ekonomicznej polityki partii.

Specjalnej uwagi i poczucia odpowiedzialności wymaga problem regulowania nieporozumień, różnic zdań i konfliktowych sytuacji, jakie wywołują się niekiedy między załogami a administracją. Powinno się to odbywać w ramach poszczególnych organizacji związkowych. Przy prawidłowym funkcjonowaniu mechanizmów demokracji socjalistycznej można je regulować bez podejmowania skrajnych kroków, a zwłaszcza bez przerw i zakłóceń w pracy.

Bezpośrednio po VII Plenum zapoczątkowaliśmy praktykę rozmów z klasą robotniczą i innymi środowiskami ludźmi pracy. Będziemy tę praktykę kontynuować i doskonalić, będziemy również stosować inne metody badania opinii publicznej w różnych kwestiach.

Wśród licznych głosów dyskusyjnych po VII Plenum KC znajdują się słuszne postulaty wzmacniania roli organów przedstawicielskich na wszystkich szczeblach, w tym zwłaszcza Sejmu.

Jestemy również zdecydowani rozszerzyć uprawnienia rad narodowych w rozwiązywaniu problemów gospodarczych i społecznych.

Wielką rolę do spełnienia w naszym życiu społecznym, w rozwoju demokracji socjalistycznej ma prasa, radio i telewizja. Postawa polityczna olbrzymiej większości środowisk dziennikarskich, ich udział w realizacji polityki partii stanowi ważną pomoc dla partii, dla władzy ludowej. Powinniśmy dbać o szeroki zakres informacji prasowej. Łamy prasy, radio i telewizję należy uczynić miejscem dla konfrontacji opinii i stanowisk w różnych kwestiach, służących naszemu rozwojowi społecznemu i gospodarczemu.

Wraz z rozwojem gospodarki narodowej i całego życia społecznego wzrasta rola nauki. Od nauki polskiej, która szczyt się wielkim dorobkiem, oczekujemy coraz większego wkładu do rozwiązywania stojących przed nami problemów we wszystkich dziedzinach życia.

UWAGA CZYTELNICY!

Następny odcinek powieści „Skrajny gwóźdź” zamieścimy jutro. Przepraszamy.

4 GŁOS WIELKOPOLSKI AB
9 II 1971 Nr 33 (8386)

Zadaniem rządu jest zapewnić niezbędne środki i inne warunki dla aktywizacji nauki polskiej, zwłaszcza w kluczowych dziedzinach.

Generalnym założeniem polityki partii w sprawach kultury jest — zapewniając warunki dla szerokiego rozwoju twórczości kulturalnej — popieranie patriotycznego zaangażowania tej twórczości w życie narodu, w pogłębianie socjalistycznej świadomości społeczeństwa. Jesteśmy przekonani, że ludzie kultury i sztuki swoją twórczością będą pomagać w krzewieniu i kształtowaniu prawości charakterów, męstwa i innych cnót obywatelskich, idei służby ojczyźnie, wiary w pomyślną przyszłość socjalistycznej Polski.

Pracy i zasług dla ojczyzny nie dzielimy i dzielić nie będziemy według przynależności partyjnej czy organizacyjnej, według tego, czy ktoś jest wierzający, czy niewierzający. Wszystkie środowiska i wszyscy obywatele powinni mieć pełnię poczucia współodpowiedzialności za losy kraju, za jego rozwój.

Wspólne działanie. PZPR, ZSL i SD na polu rozwoju rolnictwa, usług i rzemiosła, ma doniosłe znaczenie dla sprawy rozwoju naszego kraju, poprawy warunków życia ludzi miast i wsi. Sojusz robotniczo-chłopski był, jest i pozostanie klasowym fundamentem naszego państwa, podstawą politycznej i moralnej jedności narodu polskiego. W całej swej polityce partia nasza kierować się będzie zasadą bliskiej współpracy ze wszystkimi organizacjami i zespołami, złączonymi we Froncie Jedności Narodu.

VI. Jesteśmy częścią socjalistycznej wspólnoty

We wszystkich zasadniczych problemach walki o umocnienie pozycji i jednolitości państw socjalistycznych oraz całego międzynarodowego ruchu komunistycznego i robotniczego, walki o bezpieczeństwo i pokój na świecie, partia nasza współdziałała z KPZR i innymi bratnimi partiami. W ostatnich latach odnowiony został Układ o Przyjaźni, Sojuszu i Współpracy ze Związkiem Radzieckim. PZPR uczestniczyła w przygotowaniu i przeprowadzeniu Międzynarodowej Rady Partii Komunistycznych i Robotniczych w Moskwie w 1969 r. Współ z innymi krajami Układu Warszawskiego Polska działała na rzecz odprężenia w Europie, w tym poprzez inicjatywę zwolania konferencji w sprawie bezpieczeństwa i współpracy na naszym kontynencie.

Wobec Układu Moskiewskiego z 12 sierpnia 1970 r., który zapoczątkował proces normalizacji stosunków między krajami socjalistycznymi a NRF, oraz dzięki zdecydowanemu stanowisku naszego państwa doszło do zawarcia Układu o Podstawach Normalizacji Stosunków między Polską a NRF. Układ ten ma doniosłe znaczenie dla utrwalenia bezpieczeństwa w Europie. Poważną rolę w pogłębianiu procesu odprężenia na naszym kontynencie odgrywa pomyślny i wszechstronny rozwój przyjaznych stosunków między Polską a Francją. Pomyślnie kształtują się nasze stosunki również z innymi krajami. We wszystkich więc najważniejszych sprawach nasza partia, nasz kraj współuczestniczą w osiągnięciach pokojowej polityki państw socjalistycznych.

W czasie, który nas dzieli od VII Plenum złożyliśmy krótkie przyjacielskie wizyty u naszych sąsiadów — w Związku Radzieckim, NRD, Czechosłowacji. Członkowie Biura Politycznego i Sekretariatu KC odwiedzili także inne bratnie partie. W przeprowadzonych rozmowach uzyskaliśmy pełne zrozumienie naszej sytuacji i naszego obecnego działania. Wielką i cenną pomoc otrzymujemy zwłaszcza od naszych wypróbowanych radzieckich przyjaciół.

Polska Rzeczpospolita Ludowa czynić będzie nadal wszystko, by nieustannie zacieśniać więzi ideologiczne, polityczne, gospodarcze i kulturalne z bratnimi krajami socjalistycznymi. Wnosimy istotny wkład do obronnego sojuszu państw socjalistycznych — do Układu Warszawskiego. Świadomi wciąż żywotnych potrzeb obronnych będziemy nadal przywiązywać wielką wagę do umocnienia naszych ludowych sił zbrojnych.

VII. Sytuacja w partii i rozwój demokracji wewnątrzpartyjnej

W związku z wydarzeniami grudniowymi wyłonili się pytania o gwarancje na przyszłość, a więc o stworzenie takich warunków, w których działacze będą właściwe metody rozwiązywania problemów społecznych. Na partii spoczywa główna odpowiedzialność za sprawę kraju i narodu. Wszystkie więc gwarancje na przyszłość sprowadzają się do tego, aby partia wypełniała swe funkcje kierownicze siły zgodnej z marksistowsko-leninowską ideologią. Partia, jej ośrodki kierownicze, w oparciu o doświadczenia i opinie klasy robotniczej, chłopów i inteligencji — kształtuje myśl polityczną i nakreśla kierunki jej urzeczywistnienia. To właśnie partia, kierująca się ideologią marksizmu - leninizmu, jest w stanie podejmować decyzje o kluczowym znaczeniu. Chodzi jednak o to, aby te decyzje miały rzeczywisty charakter klasowy. Dlatego, biorąc pod uwagę i zle i dobre doświadczenia, musimy dokonać istotnych zmian w tej dziedzinie. Partia jako kierownicza siła polityczna powinna więc: wyznaczać cele społeczno-gospodarcze i polityczne; prowadzić nieustanną głęboką pracę ideologiczną, opartą na marksistowsko-leninowskiej ideologii; pracować polityczną wśród mas; kierować szeroko pojętą polityką kadrową; sprawować polityczną kontrolę nad realizacją wyznaczonych celów, dokonywać ich weryfikacji w praktyce, prowadzić analizę problemów społecznych.

Nasza partia jest przede wszystkim partią klasy robotniczej, jesteśmy jednak również partią wszystkich ludzi pracy, całego budującego socjalizm narodu.

Kierownicza rola partii może być wypełniana tylko wówczas, gdy sama partia funkcjonuje w oparciu o leninowską zasadę centralizmu demokratycznego.

Wychodząc z tych założeń, chcemy m. in. przyjąć zasadę okresowego przeprowadzania na posiedzeniu KC generalnej dyskusji nad stanem partii, państwa, gospodarki i życia społecznego. Pozwoli to w porę sygnalizować nowe problemy, które życie wysuwa, ujawniać zaniedbania wcześniej, zanim przerodzą się w poważne trudności. W działalności naszej partii obowiązywać powinna prosta zasada: więcej dyskusji przed podjęciem decyzji i więcej dyscypliny w realizacji ustalonych programów.

Szczególnie ważną sprawą jest zapewnienie szerokiego udziału robotników, jak również udziału chłopów we władzach partyjnych. W naszej polityce kadrowej, w aparacie partyjnym powinniśmy stawiać na rzeczywistych działaczy społecznych. Wynika to z potrzeby korygowania samej funkcji partii i funkcji jej instancji, które nie mogą i nie powinny zajmować się tym, czym zajmują się wyspecjalizowane służby w gospodarce i administracji. Wzmocnimy także troskę o zdrowy rozwój szeregów partyjnych. Istnieją wyłone i sprawdzalne kryteria, które otwierają powinny drogę do partii ludziom ideowym i wartościowym, a zamykają drogę elementom karierowiczowskim.

Nasz rozwój, podobnie jak rozwój innych socjalistycznych krajów, odbywa się w walce, w pokonywaniu trudności i przeciwdziałaniu sprężności. Budujemy w Polsce socjalizm w warunkach ostrej międzynarodowej walki klasowej z

siłami imperializmu. Rzutuje to także na różne problemy wewnętrzne. Powinniśmy aktywnie przeciwstawiać się wszelkim próbom wrogiego oddziaływania. Trzeba przy tym pamiętać, że przeciwnik wykorzystuje nasze błędy i braki, że wchodzi tam, gdzie my ustępujemy.

Gwarancji, że w przyszłości nie powtórzą się błędy i w ogóle gwarancji naszej przyszłości — szukać musimy nie w cudownych formułach, ale w głębokiej naprawie, w doskonaleniu, korygowaniu i ustalaniu dobrego programu we wszystkich dziedzinach życia.

Należy zwiększyć odpowiedzialność rządu za prawidłową realizację praktyczną polityki gospodarczej i za rozwiązywanie problemów społecznych. Koszty działania aparatu państwa należy w miarę możliwości obniżyć.

Powinniśmy mieć sprawną, a jednocześnie społecznie wrażliwą, pracującą nowocześnie, administrację. Sądzimy, że możemy mieć taką administrację na wszystkich szczeblach.

Zmiany, jakich dokonało VII Plenum — zapoczątkowały głęboką naprawę polityki oraz metod i stylu pracy. Pozwala ona partii lepiej realizować jej generalną linię socjalistycznego budownictwa. Weźmy się, towarzysze, do tej pracy, usuwając wszystko, co w dotychczasowej naszej działalności było złe, a wprowadzając — na trwałe — taki styl, takie formy, które zapewnią partii ścisłą więź z klasą robotniczą, ze wszystkimi środowiskami ludźmi pracy. W tej więzi tkwi główne źródło naszej siły.

Doniosłe znaczenie zadań, które stoją przed nami, dla dalszego rozwoju socjalistycznego budownictwa w Polsce, nakazuje zastanowić się nad sprawą wcześniejszego zwolania VI Zjazdu partii. Postawimy ją na następnym plenarnym posiedzeniu KC.

Możemy i powinniśmy zrobić wszystko, żeby rozwinąć ducha naprawy, który zaczyna się rodzić w naszym społeczeństwie. Ludzie chcą pracować po nowemu — bardziej sprawnie, bardziej racjonalnie z lepszymi rezultatami. Mamy obecnie warunki, aby osiągnąć większe zespolecie społeczne wokół rozwiązywania podstawowych problemów narodu. Jesteśmy pewni słuszności obranej drogi.

Najwyższym nakazem chwili, dyktowanym i przez chłodny rozsadek i przez gorącą emocję, przez rozum i serce jest rzetelna praca, obywatelska odpowiedzialność i społeczna dyscyplina. Są prawdy, które się utrwały jako niewzruszone na postawie polityczna myślenia dla każdego Polaka. Polska rozwijać się może jedynie jako państwo socjalistyczne, sprzymierzone nierozdzielnie ze Związkiem Radzieckim, z naszymi sąsiadami i sojusznikami. To prawda pierwsza.

Historycznie wypróbowaną kierowniczą siłą narodu polskiego, siłą, która wyprowadziła go z najcięższego okresu na szczyty dziejów, odrodziła i poprowadziła nowymi drogami społecznego rozwoju jest i pozostaje nasza partia. To prawda druga.

Poczucie odpowiedzialności, które spoczywa na naszej partii za los kraju, za jego dzień dzisiejszy i za jego przyszłość — nakazuje mi, w imieniu Biura Politycznego, w imieniu nas wszystkich zebranych, z całą stanowczością i z całą mocą przekonania oświadczyć, że wszelkie lekceważenie tych podstawowych prawd, praw, za którymi przemawia długie doświadczenie polityczne naszego narodu — byłoby dla Polski szkodliwe i zgubne.

Spójrzmy na drogę, którą już przeszliśmy. Ojczysty dom nie tylko odbudowaliśmy, ale i przebudowaliśmy na miarę współczesnych potrzeb i możliwości narodu. Jesteśmy głęboko przekonani, że naród polski, który zawsze dawał najszybciej dowody patriotyzmu, będzie szedł dalej, pod kierownictwem naszej partii, szeroką drogą socjalistycznego budownictwa. W socjalizmie bowiem jest źródło naszego dotychczasowego dorobku, w nim też jest przyszłość Polski.

Sport-sport

Przedolimpijska próba w Sapporo

W Sapporo (Japonia) nastąpiło w niedzielę otwarcie międzynarodowego tygodnia sportów zimowych, która za generalną próbą przed przyszłorocznymi Igrzyskami Olimpijskimi.

Uroczysta inauguracja odbyła się na stadionie Makomanai na którym znajduje się tor do jazdy szybkiej na lodzie. Trybuna tego obiektu mogą pomieścić 50 tys. widzów. Uroczystość otwarcia przebiegała według identycznego programu jaki obowiązywał będzie podczas inauguracji Olimpiady i trwała około 40 minut. Przed trybuną honorową, w której zasiadł m. in. następca tronu książę Akihito, przeddefilowało około 200 zawodniczek i zawodników z 22

krajów oraz 500 sportowców japońskich. W pierwszym dniu zawodów w Sapporo odbył się bieg zjazdowy kobiet, który rozegrał na olimpijskiej trasie. Zwyciężyła 27-letnia Francuska Annie Famose.

Dwukrotna mistrzyni Europy 26-letnia studentka z Leningradu Nina Statkiewicz zdobyła pierwszy w swej karierze tytuł mistrzyni świata w łyżwiarstwie szybkim. Na zakończonych w niedzielę w Helsinkach mistrzostwach świata, Statkiewicz zajęła pierwsze miejsce w wieloboju wyprzedzając Holenderkę Stien Kaiser oraz Ludmiłę Titową (ZSRR). Polki nie odegrały poważniejszej roli nie kwalifikowały się do finałowej szesnastki.

Na mistrzostwach Europy w łyżwiarstwie figurowym największy sukces odnieśli reprezentanci ZSRR, którzy zdobyli 2 złote, 2 srebrne i 1 brązowy medal. Po jednym złotym medalu zdobyła Czechosłowacja i Austria, po jednym srebrnym NRF i Węgry. Wielka Brytania zapisała na swoje konto dwa brązowe medale, zaś Włochy jeden.

Najlepsi narciarze — alpejczyści walczyli o Puchar Świata. Po zawodach w Murren, gdzie zwyciężył Francuz Russel w klasyfikacji Pucharu Świata prowadzi Thoeni (Włochy) przed Augerem, Duvillardem i Russlem (wszystcy Francja).

Konkurem na dużej skoczni w Szczyrbskim Jeziorze zakończył się Puchar Przejazni w skokach narciarskich. Zwyciężył Czechosłowak Hoehnl przed swoim rodakiem Kodejskim, Weretienikowem (ZSRR) oraz Stanisławem Kubicą (Polska). W klasyfikacji indywidualnej Pucharu zdecydowane zwycięstwo odniósł Czechosłowacy zajmując cztery pierwsze miejsca. Zwyciężył Hoehnl przed Kodejskim, Z Polakom najlepszy był Stanisław Kubica, który zajął 10 miejsce. W klasyfikacji drużynowej dwa polskie zespoły zajęły dwa ostatnie miejsca.

W kraju i na świecie

Mistrzostwo okręgu poznańskiego w zapasach w stylu wolnym wywalczył w konkurencji zespołowej Grunwald — 140 pkt., przed Lechem — 62 pkt., Sulmierzyskiem — 48 pkt., LZS Barycz Przygodzice — 24,5 pkt. i Wierenką — 19,5 pkt.

W międzypaństwowych meczu w podnoszeniu ciężarów, Polska pokonała w Goeteborgu Szwecję 6:3.

W III ogólnopolskich zawodach w łyżwiarstwie figurowym, rozegranych na „Bogdance” startowało ponad 70 młodych chłopów i dziewcząt, w wieku od lat 8 do 14, reprezentujących kilka województw. Dobrze wypadli młodzi zawodnicy Surmy i Sanu z Poznania. W ogólnej punktacji zwyciężyła Surma przed Budowlanymi z Bydgoszczy.

W rozgrywkach o mistrzostwo II ligi w boksie Sokół Piła przegrał z Motorem Jęlc 6:14. Olimpia Poznań pomyślnie rozpoczęła rozgrywki, wygrywając z Górnikiem Radlin 13:7.

Podczas dwudniowych mistrzostw pływackich Federacji Kolarz, za wodnicy Lecha zajęli pięć pierwszych miejsc: Kobielska (200 m st. zm. i klas), Zarzeckańska (100 m kl.), Smiglak (200 m kl.) i Duczmal (100 m grzb.). Na zawodach Federacji Stal Czaplicki (Warta) wygrał na 100 i 200 m st. mot., a Raniewicz (Warta) na 200 m st. kl.

Kolejne zwycięstwo podczas amerykańskiego torunee w USA, odniósł w miejscowości Seattle Andrzej Badański. Wygrał on bieg na 600 y w czasie 1.11.1. Szordykowski w biegu na 2 mile zajął drugie miejsce za Elbelą (USA).

W naszym obiektywie

„Zieloni” hokeiści poznańskiej Warty zdobyli tytuł halowego mistrza Polski. W zakończonym w niedzielę w Poznaniu turnieju zajęli zdecydowanie pierwsze miejsce, wyprzedzając AZS Katowice i Siemianowiczan. Na zdjęciu: zwycięski zespół Warty. Pierwszy od lewej stoi trener Warty, były reprezentacyjny bramkarz J. Górny. Fot. — K. Przychodźki

SREBRÓ — ZŁOM

KUPUJĄ SKLEPY

„Ars Christiana”

- ◆ Poznań, ul. Wrocławska nr 10
- ◆ Kalisz, ul. Kanonicka nr 1
- ◆ Gniezno, ul. Młodej Gwardii 1
- ◆ Kościan, Rynek nr 19
- ◆ Pila, ul. M. Buczka 40.

K402

Praca Nauka

Pomoc domowa potrzebna. Poznań, Libelta 1a m. 15, od godz. 16. 48789g

Posiadam prawo jazdy II kat., przyjmę pracę w PGR, spółdzielni produkcyjnej. Warunek mieszkanie. Oferty „Prasa” Grunwaldzka 19 dla 47388g.

Student uczy matematyki fizyki. Oferty „Prasa” Grunwaldzka 19 dla 47470g

Kupno Sprzedaż

Kupię deski podłogowe nowe albo używane. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 48300g.

Fotoaparat Praktisix kupię. Tel. 590-45, od godz. 10-17. 48523gpr.

Szyfonierki, pianino czarne, stan dobry korzystnie sprzedam. Golski, Krasieńskiego 12, godz. 18-20. 48422gpr.

Sprzedam duży zestaw kolejek elektrycznych tylko w całości. Adres wskaże „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 48703g.

Sprzedam każdą ilość siatek parkanowej: grubość drutu od 2,5-3 mm. Roman Stelengowski, Przemysłowa 4, Józef Konarski. 1067p

Uwaga ogrodnicy! Odstąpię nadwyżki sadzonek pomidorów heterozygotnych doświadczonej z dostawą na luty — marzec. Zgłoszenia: tel. 479-96. 48085g

USŁUGI

POWIATOWA SPÓŁDZIELNIA PRACY USŁUG WIELOBRANŻOWYCH

W CHODZIEŻY, ul. Bosa nr 2

OFERUJE DLA LUDNOŚCI NA TERENIE POWIATU CHODZIESKIEGO USŁUGI Z MATERIAŁU WŁASNEGO LUB POWIERZONEGO W ZAKRESIE:

1. ślusarstwa ogólnego i kowalstwa,
2. instalacji centralnego ogrzewania i wodno-kanalizacyjnej,
3. tapicerstwa meblowego,
4. malarstwa mieszkaniowego,
5. szklarstwa budowlanego,
6. instalacji elektrycznych, siły i światła,
7. elektro-mechanicznych ze specjalnością przewijania silników.

NA ZAMÓWIENIE WYKONUJEMY GRZEJNIKI STALOWE DO CENTRALNEGO OGRZEWANIA W DOWOLNYCH ZESTAWACH.

DLA UŻYTKOWNIKÓW POJAZDÓW SAMOCHODOWYCH I MOTOCYKLOWYCH WYKONUJEMY GARAŻE W DOWOLNIE ŻĄDANYCH WYMIARACH.

Usługi swoje wykonujemy terminowo, dobrze i po przystępnych cenach. Szczegółowych informacji udziela Dział Techniczny — telefon: 62 i 306. W462

USŁUGI

Lokale

Poszukuję pokoju z możliwością używania kuchni. Sabina Dorna, Spółdzielnia Pracy Włókniarz, Poznań, ul. Dzierżyńskiego 81, tel. 334-88. 47889g

Kulturalny pan kupi wyłączony pokój lub niekierujący wydzierżawia na 2 lata w okolicach ryneków Poznań. Oferty „Prasa” Grunwaldzka 19 dla 47552g.

Pokoju niekierującego — najchętniej z łazienką, c.o., poszukuję. Zapięcie z góry. Oferty „Prasa” Grunwaldzka 19 dla 48478g.

Zamienię 4 duże pokoje z kuchnią, Marcinkowskiego III p. na 2 małe pokoje samodzielne, może być nowe budownictwo. Oferty „Prasa” Grunwaldzka 19 dla 47520g.

Przyjmę studenta na wspólny pokój. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 48528g.

Pokój z kuchnią wyłączony lub własnościowe kupię. Oferty „Prasa” Grunwaldzka 19 dla 47559g.

Mieszkanie 2-pokojowe i 1 pokój używalnością kuchni zamienię na 3-pokojowe. Oferty „Prasa” Grunwaldzka 19 dla 47572g.

Łódź, nowe mieszkanie spółdzielcze M-3 zamienię na podobne w Poznaniu. Oferty „Prasa” Grunwaldzka 19 dla 47578g.

Nieruchomości

Wille wolnostojące — dom jedno, dwurodzinny także w stanie surowym ogrodnictwa, szklarnie, sadzoność, posadzoność, Adamski, Poznań, Matejki 33a. 48787g

Korzystnie sprzedam rozpoczętą budowę połowy domu bliźniaczego — Świerczewo. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 47537g.

Sprzedam dom jednorodzinny z ogrodem. Wacław Talaska, Srem, Czerwonej Armii 5. 1061p

Sprzedam gospodarstwo rolne 10 ha w Ruścu, powiat Wągrowiec. Oferty A. Brzostowski, Wągrowiec, ul. Kościuszki 4. 48398g

Sprzedam 6 ha uprawionej ziemi z budynkami. Matlak, Przybórkowo, Gniezno, Fałkowsko, pow. Gniezno. 1074p

Zguby Różne

2 lutego na odcinku ul. Głogowskiej rencistka zgubiła kłójnik srebrnego lisa. Zwrot wynagrodzić. Tel. 407-60. 48896g

SPÓŁDZIELNIA PRACY

LUBUSKIE WARSZTATY SAMOCHODOWE

W SKWIERZYNIE,

ul. 2 Lutego 17, telefon 25 i 109

ZAWIADAMIA, ŻE POSIADA JESZCZE MOŻLIWOŚCI PRZYJĘCIA DO NAPRAWY GŁÓWNEJ

w bieżącym roku

SAMOCHODÓW „ŻUK” i „NYSA”

K304

Garażu w okolicy ul. Karłowickiej poszukuję. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 47630g.

Linki licznikowe, hamulcowe, sprzęgłowe i taksonometrów wykonuje i naprawia Warsztat Mechaniczny, Poznań, Leonarda 2. Zamieścić w wysyłce pocztą. 47669g

Matrymonialne

Emeryt z własnym mieszkaniem poszukuje rencistki do lat 60. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 47768g.

Panna, lat 24, wzrost 165, pozna kulturalnego pana do lat 34. Cel matrymonialny. Oferty „Prasa” Grunwaldzka 19 dla 47573g.

Kawaler, lat 45, wysoki, przystojny, bez nałogów, pozna panią dobrego charakteru, najchętniej z mieszkaniem. Cel matrymonialny. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 47578g.

Kawaler, inż., lat 36, wzrost 183 cm, pozna panią o podobnych walorach. Cel matrymonialny. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 47619g.

Rozwiedziony — wysoki, brunet, na kierowniczym stanowisku pozna kulturalną, przystojną, szczupłą panią (najchętniej brunetkę) do lat 35. Cel matrymonialny. Oferty „Prasa”, Grunwaldzka 19 dla 47574g.

PREZES SĄDU POWIATOWEGO dla miasta Poznania

w Poznaniu, ul. Młyńska 1a

PODAJE DO WIADOMOŚCI

że z dniem 8 lutego 1971 roku

NASTĄPIŁA ZMIANA

numeru centrali telefonicznej.

NOWY NUMER CENTRALI 581-61

łączy wszystkie wydziały Sądu i sekcje Państwowego Biura Notarialnego.

48539g

Przetargi

Spółdzielnia Inwalidów im. Gen. K. Świerczewskiego w Poznaniu, ul. Sieroca 3/4 — ogłasza PRZETARG NIEOGRAŹNIONY na

TYNKOWANIE zewnątrz i wewnątrz baraku betonowego z prefabrykatów o powierzchni użytkowej 300 m² w Poznaniu.

W przetargu mogą wziąć udział przedsiębiorstwa państwowe i spółdzielcze oraz prywatne. Słabe kosztorysy do wglądu w Zarządzie Spółdzielni.

Oferty w zaplombowanych podwójnych kopertach należy składać w terminie 10 dni od daty ukazania się ogłoszenia przetargu.

Otwarcie ofert nastąpi w dniu następnym po upływie czasokresu składania ofert. Zastrzega się prawo wyboru oferenta jak również odstąpienia od przetargu. K731

Pracownicy poszukiwani

Zakłady Mięsne w Gnieźnie zatrudnią natychmiast do pracy w terenie

ASYSTENTÓW KONTRAKTACJI ZWIERZĄT w rejonie działalności gospodarczej Gminnej Spółdzielni Września, Środa, Klecko, Mieleszyn. Wymagania: własny środek lokomocji, uregulowany stosunek do służby wojskowej. K764

† Z głębokim bólem zawiadamiamy, że w dniu 6 lutego 1971 r. zmarł po ciężkich cierpieniach, namaszczonej Olejami św., mój najdroższy mąż, ukochany tatulek, syn i brat, przeżywszy lat 34, sp.

WŁODZIMIERZ GOŁA

Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 10 bm. o godz. 13 na cmentarzu Miłostowo (Główna).

W smutku pogrążona

żona z rodziną

Poznań, Zagórze 10 m. 13. 48842g

† W dniu 7 lutego 1971 r. zmarła, opatrzona Sakramentami św., przeżywszy lat 89, nasza ukochana matka, teściowa, babcia i prababcia, sp.

FRANCISZKA CZESZAK

z domu GÓRNA

Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 10 bm. o godz. 12.30 na cmentarzu junikowskim.

W smutku pogrążona

córka z rodziną

Poznań, Saperska 57 m. 1. 48818g

† Z głębokim żalem zawiadamiamy, że w dniu 7 lutego 1971 r. zasnęła w Bogu nasza najukochańsza matka, teściowa, babcia i prababunia, przeżywszy lat 87

BRONISŁAWA PUCKA

z d. TOMCZAK

Pogrzeb odbędzie się w dniu 11 lutego 1971 r. o godz. 14 na cmentarzu św. Piotra w Gnieźnie.

W smutku pogrążeni

córki, synowie, synowe, zięć,

wnuki i prawnuczek

48784g

† Dnia 6 lutego 1971 r. zmarł, namaszczonej Olejami św., mój ukochany, jedyny wujek i szwagier, sp.

EMILIAN

TRAPSZO-DRABCZYŃSKI

Pogrzeb odbędzie się dnia 10 bm. o godz. 11.30 w Stawiszynie, pow. Kalisz.

W głębokim smutku pogrążeni

siostrzenica z rodziną i szwagier

Poznań, Radosna 2. 48776g

† Dnia 6 lutego 1971 roku zmarła po krótkich cierpieniach, opatrzona Sakramentami św., przeżywszy lat 67, nasza droga ciocia, sp.

FRANCISZKA MELLER

Pogrzeb odbędzie się we wtorek, dnia 9 lutego br. o godz. 13.40 na cmentarzu junikowskim, o czym zawiadamia

RODZINA

48766g

† W dniu 7 lutego 1971 r. zmarła, opatrzona Sakramentami św., przeżywszy lat 81, nasza ukochana mamulka

KONSTANCJA ŚWIDERSKA

z domu LISIŃSKA

Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 10 bm. o godz. 8.40 na cmentarzu junikowskim, o czym zawiadamia

córka z mężem

Poznań, Trybunańska 39. 48874g

† Dnia 6 lutego 1971 r. zmarła po długiej chorobie, opatrzona Sakramentami św., moja najdroższa żona, kochana siostra, ciocia i bratowa, sp.

FRANCISZKA NOWICKA

z domu NOWACZYŃSKA

Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 10 bm. o godzinie 11.55 na cmentarzu junikowskim.

W smutku pogrążony

mąż z rodziną

Poznań, Osiedle Piastowskie 51 m. 8. 48815g

† W dniu 6 lutego 1971 r. zmarła po ciężkiej chorobie, opatrzona Sakramentami św., moja najdroższa żona, nasza ukochana matka, córka, siostra, bratowa i ciocia, sp.

STEFANIA STACHOWIAK

z d. KOZŁOWSKA

Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 10 bm. o godz. 16 w Smiglu z domu żałoby przy ulicy Mickiewicza 1,

o czym zawiadamia w ciężkim smutku pogrążona

RODZINA

48785g

† Z głębokim bólem i żalem zawiadamiamy, że w dniu 7 lutego 1971 r. zmarł, opatrzony Sakramentami św., nasz najukochańszy mąż, ojciec, brat, szwagier i wujek, sp.

LUDWIK TREPIŃSKI

mgr prawa i ekonomii

Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 10 bm. o godz. 14 z kaplicy cmentarnej na Miłostowie.

Żona, córka i rodzina

Poznań, Tomickiego 6. 48881g

† Dnia 6 lutego 1971 r. zmarła, opatrzona Sakramentami św., najdroższa siostra, szwagierka, bratowa i ciocia, sp.

ŁUCJA SOBCZYŃSKA

z domu HOENE

Pogrzeb odbędzie się we wtorek, dnia 9 bm. o godz. 11.10 na cmentarzu górczyńskim.

O bolesnej stracie zawiadamia

RODZINA

Poznań, ul. Łukaszczyka 2. 48783g

† Dnia 6 lutego 1971 roku zmarła po długich i ciężkich cierpieniach nasza najdroższa matka, babcia, siostra i ciocia, sp.

z CETNERÓW

MARIA GALASOWA

długoletnia nauczycielka Szkoły Podstawowej w Wojnowicach.

Pogrzeb odbędzie się we wtorek, dnia 9 bm. o godz. 15 w Buku.

W głębokim smutku pogrążeni

syn z żoną i dziećmi, siostry

z mężami, siostrzeńcy

Wojnowice. 48777g

† Dnia 7 lutego 1971 r. po długich i ciężkich cierpieniach zasnęła w Bogu ukochana żona, nasza matka, teściowa, babunia, siostra, szwagierka i ciocia, przeżywszy lat 71, sp.

z SINIECKICH

IRENA RESZELSKA

Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 10 bm. o godz. 11.30 na cmentarzu w Zabikowie.

Pogrążony w smutku

mąż z rodziną

Luboń, ul. Waryńskiego 20. 48887g

W dniu 6 lutego 1971 r. zmarł, opatrzony Sakramentami św., nasz najukochańszy i najtrościwszy ojciec, teść i dziadziś, przeżywszy lat 88, sp.

MICHAŁ KEŚICKI

emeryt PKP

Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 10 bm. o godz. 13.40 na cmentarzu junikowskim.

O bolesnej stracie zawiadamiają

córka i syn z rodziną

Poznań, ul. Arciszewskiego 25 m. 25. 48825g

† W dniu 6 lutego 1971 r. zmarła po ciężkiej chorobie, przeżywszy lat 73, nasza matka, teściowa, babcia i prababcia, sp.

BRONISŁAWA PRZYBYŁ

z d. RUCIŃSKA

Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 10 bm. o godz. 11.10 na Górczynie.

W smutku pogrążona

RODZINA

Poznań, Głogowska 144 m. 2. 48841g

† Dnia 5 lutego 1971 r. zmarła, opatrzona Sakramentami św., przeżywszy lat 71, nasza najukochańsza i najdroższa żona, matczka, siostra, szwagierka i ciocia

STANISŁAWA SŁOTAŁA

z domu CHOJNACKA

Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 10 bm. o godz. 10.50 na cmentarzu górczyńskim.

O bolesnej stracie zawiadamia strapiony

mąż z córkami i rodziną

Poznań, ul. Traugutta 31 m. 3. 48817g

† Z głębokim bólem i żalem zawiadamiamy, że w dniu 6 lutego 1971 r. zmarła w Panu moja najdroższa żona, pełna poświęcenia i nigdy niezapomniana mamusia i babcia, przeżywszy lat 68, sp.

ANNA ZUZANNA GRONOWSKA

Pogrzeb odbędzie się we wtorek, dnia 9 lutego br. o godz. 14.15 na cmentarzu junikowskim.

W smutku pogrążeni

mąż, dzieci i wnuki

Poznań, ul. Dzierżyńskiego 32 m. 18. 48814g

† Dnia 6 lutego 1971 r. zmarł po długiej i ciężkiej chorobie mój najukochańszy mąż, tatuś i syn, przeżywszy lat 43

ZDZISŁAW MAJEWSKI

Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 10 bm. o godz. 14.15 na cmentarzu junikowskim.

W głębokim smutku pogrążona

RODZINA

Poznań, Gwardii Ludowej 7 m. 12. 48808g

† Dnia 6 lutego 1971 r. zmarła, opatrzona Sakramentami św., nasza najdroższa i ukochana siostra, szwagierka i ciocia, sp.

LEOKADIA SZEŁOWSKA

z domu KAMIŃSKA

Pogrzeb odbędzie się w środę, dnia 10 bm. o godz. 13.05 na cmentarzu junikowskim.

W smutku pogrążona

TEATRY

W POZNANIU

POLSKI — g. 18 „Igraszki trafia i miłości”; NOWY — nieczynny; OPEKA — g. 19 „Don Carlos” (włoska wersja językowa); OPERETKA — 19 „Hrabia Luxemburg”; MARCINEK — g. 19 „Wesele”.

KINA

W WOJEWÓDZTWIE

GNIEZNO: „Shalako”; KOSCIAN: „Kleopatra” i „Osmy”; LESZNO: „Walek karowy”; NOWY TOMYSL: „Alfa Romeo i Julia”; OBORNICY: „Dlaczego kłamały”; SREM: nieczynny; ŚRODA: „Białe słońce pustyni”; SZAMOTULY: „Romeo i Julia”; WAGROWIEC: „Zbrodnia bez przedawnienia”; WRZESNIA: „Jesień Cheyennów”.

W POZNANIU

FOTOPLASTIKON — g. 12-20 „Wietnam”.

KONCERTY

PALAC DZIAŁYŃSKICH (Sala Czerwona) — 19.30 Estrada młodych: Magdalena Sotysinska — fortepian, Waldemar Kowalski — fortepian.

RADIO

WTOREK PROGRAM I — Fala 1322 m; 8.05 Publicystyka między-narodowa; 8.10 Dwie melodie z filmu „Help”; 8.15 Gra Polska Kapela „p.d E. Dzierżanowski”; 8.45 Z tej i z tamtej strony lady; 9.10 Kl. V. (historia) W Bolesławowym grodzie — słuch.; 9.30 Wianki przebiegów gra Ork. Roberto Manna; 9.40 Dla przedszkoli — Jak to było w Czysławie — słuch.; 10.05 Trzecie pokolenie — fragm. pow.; 10.25 Fragmenty instrumentalne z oper; 10.50 Szlakiem Koltaję — felieton; 11 Dla kl. VIII (geografia) Kłeska głodu — gawęda; 11.25 Dedykujemy II-iej zmianie; 11.49 Rodzice a dziecko; 12.25 Wigile, (wychowanie muzyczne) Pięć linii pieciolini; 13.20 Koncert z nagrań Ork. Mandolinistów Łódzkiej Rozgl. PR; 13.40 Mel. i rytmy dla wszystkich; 14 Sładami Kolberga — Dzieciuch, dzieuski, dziewczy; 14.20 Z symfonicznej twórczości Józefa Haydna; 15.05 Godzina dla dziewcząt i chłopców; 16.05 Utwory skrzypcowe z nagrań Dawida Ojstracha; 16.30 Popołudnie z młodzieżą; 16.50 „Mój program na antenie”; 17.30 Muz. i Aktual.; 19.15 Dla domu i do ciebie; 19.30 Konc. żywe; 20.25 Muzyka ludowa; 21 Przegląd wydarzeń ekonomicznych; 21.20 Teatr Polskiego Radia Studio Klasyczne „Romans F-dur”; 22.05 Muz. rozrywk.; 22.20 „Spotkanie z operą” Mozart: „Uprowadzenie z Seraju”; 23.10 Przegląd i poglądy; 23.20 Gra Zespół J. Millana; 23.40 „Tańczymy do północy”; 0.10 Koncert żywe od słuchaczy polonijnych dla rodzin w kraju; 0.30 Program nocny z Katowic.

WIADOMOŚCI: 5, 6, 7, 8, 10, 12.05, 15, 16, 18, 20, 23, 24, 1, 2, 2.55.

PROGRAM II: Fala 407 m i UKF 69.74 MHz; 8.35 Świat i my — magazyn aktualności gospodarczych; 9 „Niemiecka muzyka baletowa”; 9.35 Z życia ZSRR; 9.55 Konc. rozrywkowy; 10.25 Pisarz i książka — o twórczości D. Bieńkowskiej; 10.55 Kantata i oratorium na przestrzeni wieków; 13 Czas dobrych gospodaszy; 13.15 Słuchacz pisze — my odpowiadamy; 13.25 Kwadrans walców; 13.40 Baj Ganju u profesora Jireczka — humoreska; 14.05 „Przeboje starej Warszawy”; 14.45 „Biełkina sztafeta”; 15 Muz. symf.; 15.30 E. Niestierienko — aud. oprac. O. Łada; 17.15 Aud. społ.; 17.25 „Wielkopolskie zespoły choralne”; 17.40 „Medallierstwo — sztuka szlachetna” — autor: A. Kochanowski; 17.55 Radiorexpress; 18.05 Grzegorz spół B. Hardego; 18.20 Widnokrąg — wydawnictwa, opinie, refleksje ze świata nauki; 19.15 Język angielski; 19.30 Magazyn literacko-muzyczny „Diabli nadają”; 21.16 Z nagrań solistów zaproszonych do naszego Studia; 21.30 Reportaż literacki Piotra Komorowskiego pt. „T-11 zgłosz się” 21.50 Melodie z filmu „Szarada” gra Ork. Henry Manciniego; 22.30 Spotkanie z Bachusem, reportaż przygotowany przez studentów Studium Dziennikarskiego; 22.45 Nowości literatury światowej — „Słoneczne labirynty” — fragm. pow.; 23.05 P. Czajkowski: Trio fortepianowe s-moll op. 50 „Hold pamięci wielkiego artysty”.

WIADOMOŚCI: 5.30, 6.30, 7.30, 8.30, 9.30, 12.05, 14, 16, 19, 22, 23.50.

PROGRAM III: UKF 66.62 MHz oraz fale krótkie pasma 20, 31, 41 i 49 m; 8.05 Jazz kontra sweet w kategorii pianistów; 8.35 Muzyczna poczta UKF; 9 „Pożegnanie z bronią” odc. 12; 9.10 Duety, tercety, kwartety; 9.30 Nasz rok 71-szy; 9.45 Muzyczny ekspress: Baltyk — Morze Czarne; 10.15 Aud. Radia ONZ; 10.35 Wszystko dla pań; 11.45 „Rodzina Whiteoaków” — pow.; 12.25 Konc. muz. uniwersalnej; 13 Na krakowskiej antenie; 15.10 Jazz kontra sweet w kategorii piosenkarzy; 15.35 Czarodziejska taśma — rep.; 15.50 Przedstawiamy autora piosenek — Aleksander Palacz; 16.15 Buscaglione po polsku; 16.30 Scherza, czyli żarty muzyczne; 16.45 Nasz rok 71-szy; 17.05 Quodlibet, czyli co kto lubi; 17.30 „Pożegnanie z bronią” — odc. 13; 17.40 Autoportret kompozytora — Janusz Baird — aud. J. Cegieli; 18.10 Mowa — magazyn lingwistyczny; 18.35 Linie życia Jackiego Me

Obornickie RSP zwiększą hodowlę trzody

Ostatnio odbyła się w Obornikach Sesja Rady Powiatowego Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych. Wnikliwie przeanalizowano na niej rezultaty dotychczasowej działalności tamtejszych spółdzielni w rozwoju produkcji zwierzęcej oraz nakreślono zasadnicze kierunki działania na najbliższą przyszłość.

Zespołowy chów trzody prowadzi w Obornickim 15 RSP (na 20 istniejących). Stan hodowli na koniec ubr. wyniósł 4819 sztuk, co w porównaniu ze stanem wyjściowym na początku minionej 5-latkę oznacza spadek o 463 sztuki. Złożyło się na to wiele przyczyn, których ujemne skutki zaczęto już likwidować.

Jeszcze w tym roku gospodarczym zamierza się odbudować i powiększyć pogłowie inwentarza, a zwłaszcza trzody chlewnej, by w ten sposób poprawić zaopatrzenie rynku w mięso i artykuły mleczarskie. Wymaga to jednocześnie zwiększenia produkcji zbóż i pasz oraz właściwej konserwacji pasz.

Już teraz można stwierdzić, że spółdzielcy właściwie zrozumieli stojące przed nimi zadania. Po dokonaniu oceny swoich możliwości, podjęli mianowicie zobowiązania o dodatkowej produkcji zwierzęcej w roku 1971. Zamierzają oni zwiększyć produkcję żywa wieprzowego o 140 ton przez jednorazowe pokrycie loszek ze stada

przeznaczonego na tucz, co przyniesie dodatkowo około 1500 sztuk prosiąt. Wzrosnie też stado podstawowe loch o 70 wysokowartościowych sztuk.

Pewnym zahamowaniem w zwiększaniu stanu pogłowia trzody był zły stan chlewni. Dotyczy to m. in. RSP Łopuchowo, Gołębów, Wiardunki, Pacholewo i Chrustowo. Obecnie przystąpiły one lub przystąpią w najbliższym czasie do budowy nowych, względnie przebudowy już istniejących chlewni. (bop)

echa naszych publikacji

Trzeba poczekać

W numerze 27 z 2 bm. zamieściliśmy notatkę pt. „Czegoś tu brak”, postulującą postawienie budynku administracyjnego dla Miejskiego Przedsiębiorstwa Gospodarki Komunalnej w Obornikach. W związku z tym Wojewódzkie Zrzeszenie Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Poznaniu wyjaśnia m. in., że:

„... w pierwszej kolejności, stosownie do posiadanych środków, dąży do budowy zapleczy usługowo-naprawczych urządzeń komunalnych oraz pomieszczeń socjalno-sanitarnych dla pracowników. Potrzeby te występują jako najpilniejsze w 17 miastach powiatowych naszego województwa i ich zaspokojenie ściśle łączy się z zabezpieczeniem prawidłowej eksploatacji urządzeń komunalnych dla potrzeb ludności.

Wprawdzie pobudowanie budynku administracyjnego dla MPGK w Obornikach zakończyłoby kompleks budynków bazy zaplecza, ale jedno z 17 przedsiębiorstw pozabawione byłoby pomieszczenia warsztatowo-socjalnego, niezbędnego dla prowadzenia podstawowej działalności w zakresie gospodarki komunalnej”.

Najlepsi w upowszechnianiu czytelnictwa

W ubiegłym tygodniu w Klubie Rolnika w Obrze Starej należącym do Gminnej Spółdzielni w Koźminie, pow. Krotoszyński, odbyła się uroczystość wręczenia nagród uczestnikom V konkursu księgarskiego dla gospodarzy klubów rolnika pn. „Każdy klub rolnika punktem księgarskim”.

Na 535 klubów rolnika w konkursie brało udział 379. Kluby rozpoznały 33 078 książek wartości 414 744 zł, w tym rolniczych 11 787 egz.

Wręczenia nagród i dyplomów uznania dokonali Bolesław Fornalik z WZGS i Zdzisław

Fot. — K. Przychodźka

Leśne żniwa trwają zimą

Zimowy spacer przez las przerywa nam często ta blica z ostrzeżeniem: „Uwaga — wyrąb lasu — przejście wzbronione”. Wtedy zwracamy, szukając innej drogi, a z daleka jeszcze dochodzi do nas jazgotliwy dźwięk mechanicznej pily, łoskot padającego drzewa lub warkot ciągnika.

Zima to okres leśnych żniw. Trwają one od października do marca — bez względu na kaprysy aury, na gwałtowne spadki temperatury, za mrozie czy wilgotne mżawki. Zimowy wyrąb, dokonywany w okresie wegetacyjnego spoczynku drzew, dostarcza bowiem najbardziej cennego surowca drzewnego. Latem ścina się tylko drzewa małowartościowe.

Kilkanaście lat temu drwale nawet słuchać nie chcieli o projektach wprowadzenia do lasu mechanicznych urządzeń. Twierdzili, że one zabiorą im pracę. Nie bez trudności pierwszą mechaniczną pilę wprowadzono w Nadleśnictwie Durowo (pow. Wągrowie) dopiero w 1958 roku. Dzisiaj choć staż zawodowy większości pracowników przekroczył 20 lat, nikt już o tamtych protestach nie pamięta i nikt nie zgodziłby się przy-

stąpić do wyrębu przy pomocy ręcznej pily.

Wszystkie prace leśne zostały już obecnie w Durowie zmechanizowane. Motorowiczy, kierujący obsługą pily mechanicznej należy do grupy pracowników produkcyjnych najlepiej zarabiających.

„Nysa” w las

Nadleśnictwo Durowo obejmuje 8 leśnictw, gospodaruje na obszarze 7250 ha i zatrudnia 59 stałych pracowników, w tym 25 fizycznych tzw. produkcyjnych. Ci ostatni do nie dawna musieli dochodzić do pracy z różnych, odległych nieraz wiosek czy osiedli. Ostatnio nadleśnictwo zorganizowało dowóz pracowników. Każdego dnia rano z Durowa wyrusza „Nysa”, która zabiera kolejno wszystkich pracowników i zawozi ich na miejsce wyrębu. Dzięki temu zwiększyli się nieco zarobki. Pracę rozpoczynają bowiem, dzięki dowozowi, wcześniej, nie tracą także energii, potrzebnej do pokonania długiej nieraz drogi od miejsca zamieszkania do miejsca pracy.

W leśnictwie plany produkcyjne obejmują okres 10 lat. 4 lata temu Nadleśnictwo Durowo uzyskało rocznie 15 tys. m sześć. tzw. grubicy; w ub. roku plan ten zwiększono do 18 800 m sześć., co przy równoczesnym przejściu na kalendarzowy rok rozliczeniowy przysporzyło początkowo niemal kłopotów. Zdolano się jednak z nimi uporać, pielęgnując pieczołowicie (zaświadczone licznymi dyplomami) tradycję najlepszego nadleśnictwa wśród sąsiadów, z którymi współzawodniczy i produkuje — w Okręgowym Zarządzie Lasów Państwowych. Aby jednak zwiększone zamierzenia produkcyjne mogły być wykonywane harmonijnie, nadleśnictwu przydałby się zastrzyk nowej siły roboczej.

Kandydatów nie brak, ale...

Kandydatów do pracy w leśnictwie jest wielu. Są to przeważnie ludzie młodzi, pragnący trwale związać się z tym zawodem. Żaden z nich jednak nie chce zdecydować się na zamieszkanie na odludziu, w warunkach pozbawiających go współczesnych wygód natury bytowej (np. — światła elektrycznego), a także kontaktu z ośrodkami handlowo-kulturalnymi. Dotychczas 5 budynków Nadleśnictwa Durowo jest nieelektryfikowanych, podobnie jak i 1 leśniczówka, 1 gajówka oraz 3 osady robotnicze — 2-rodzinne. Osady te (a jest ich w nadleśnictwie 40) położone są często w głębi lasu, z dala od traktów komunikacyjnych.

Nadleśnictwo dysponuje też pewną liczbą pustych budynków, przejętych od PFZ, ale są to przeważnie, leżące z dala od wsi, rudery, wymagające gruntownego remontu, na który niestety, nie starcza funduszy. Do takich mieszkań oczywiście nie chcą wprowadzać się nowi pracownicy.

Kierownictwo marzy się wybudowanie kilku budynków mieszkalnych w Durowie, ale nie są to, niestety, projekty na najbliższą przyszłość.

Sprawy do załatwienia

Potrzeby socjalno-bytowe nie uchodzą jednak uwagi władz powiatu. W listopadzie ub. roku poświęcono tym sprawom sesję wągrowieckiej

PRN (po Czarnkowie — była to druga w historii powojennej działalności rad narodowych Wielkopolski sesja, poświęcona sprawom bytowym leśnictwa). Poruszano na niej m. in. potrzeby zwiększenia funduszy na pracownicze budownictwo mieszkaniowe, mówiono też o innych kłopotach bytowych „leśnych ludzi”.

Proponowano np., by do Durowa, odległego od Wągrowa zaledwie 2 km, doprowadzić wodę, zwłaszcza, że w mieście przeprowadzona jest obecnie sieć wodociągowa i kanalizacyjna. Być może, przedsięwzięcie to powinien doinwestować Okręgowy Zarząd Lasów Państwowych? Równie pilna jest potrzeba rozszerzenia sieci elektrycznej do podległych Nadleśnictwu osad.

Mówiono też o tym, że przeznaczona na tzw. posilki regeneracyjne stawka, wynosząca od kilkunastu lat niezmienne 5 zł, dziś nie wystarcza na sporządzenie ciepłej i pożywnej zupy — niezbędnego dla pracujących na mrozie posiłku.

Na szczęście, ustały już ostatnio narzekania na odzież ochronną, która jest obecnie wygodniejsza i cieplejsza.

Tak więc najistotniejszym dla pracowników leśnych problemem są obecnie warunki socjalno-bytowe (konkretnie: mieszkanie i ich wyposażenie) jako, że warunki pracy wyraźnie się poprawiły. (wch)

Szybka akcja MO

Pirat drogowy zatrzymany

Piątek, 5 lutego, godz. 8.15. Droga prowadząca z Jarocina do Pleszewa. Mży. Nawierzchnia śliska. Ostrożnie więc prowadzi młody kierowca „Warszawę” 5161-PI. Wiezie trzech pasażerów. „Warszawa” wjeżdża pod wiadukt, za którym widać duży zakręt. Z naprzeciwka jedzie ciężarowy wóz. Nagle zza niego wyskakuje „Star” z przyczepą. Dwa ciężarowe wozy w pełnym biegu jadą obok siebie. Ułamki sekundy dzielą małą „Warszawę” od olbrzymiego „Stara” — grozi zderzenie czołowe. Ale te ułamki sekundy wykorzystał młody kierowca „Warszawy”, spokojnie skręcając na łagodną pobocze.

W tej chwili olbrzymi „Star” ocierając się prawie o „Warszawę” mijają ją i wjeżdża pod wiadukt. Beztrosko w dalszym ciągu pędzi naprzód. Nie martwi się o wóz, który zmusił do „wylądowania” w rowie.

W ostatniej chwili przed zniknięciem „Stara” pasażerowie „Warszawy” zauważają jego numer 1391. Alarmują Komendę Powiatową MO w Pleszewie. I oto za kilkadziesiąt minut patrol Komendy Powiatowej MO w Środzie zatrzymał je pirata drogowego. Jest nim kierowca PKS Ostrów (samo chód „Star” 27 nr. rej. 1391-PO). — Franciszek Kurzewski. Dzięki błyskawicznej akcji MO został ujęty człowiek, który tylko dzięki zimnej krwi kierowcy „Warszawy” nie został sprawcą tragicznej katastrofy. Dziękujemy Milicji za operatywność. (jk)

odpowiadamy

Stała czytelniczka ze Środy — Podajemy adres księgarni wysyłkowej w Warszawie, pl. Dąbrowskiego 6. (339)

Stały czytelnik Marek z prowincji — Podajemy adresy techników rolniczych przyjmujących kandydatów po zasadniczej szkole rolniczej: Bojanowo, ul. K. Świerczewskiego 29, Kościelec Wlkp., pow. Kolo, Leszno Wlkp., ul. Żalobowska 2, Marszow, pow. Pleszew, Przygodzice, pow. Ostrów Wlkp., Rokietnica, pow. Poznań, ul. Szamotulska 20, Trzebiatka k. Ocalenicy, pow. Nowy Tomyl. (404)

A. Koj. Środa — W Poznaniu przy ul. Stalingradzkiej 43 mieści się Technikum Chemiczne nr 2 im. Marii Skłodowskiej-Curie, przy którym istnieje dział fotografii ogólnej. (269)